

PERŽVALGA.

— „Varpas“ 11 Nr. praneša, jog Lietuvoje zandarai išmūšyjo nauji budą trėmimo tautiško ir darbininkiško judėjimams. Tam mieriai Vilniaus, Kauno ir kitų Lietuvos miestų prokuratūros nori susivienyti persekiojimuose lietuvių su tomsioms Rygos, Mindaugos ir Liepojaus. Tokiu būdu cirkuliuojant sąrašams nužiūrėtų ypatų, prokuratoras galės lengviau kontroliuoti judėjimo srovę ir persikilnojumus ypatų iš vienos provincijos į kitą.

— „U-kas“ 11 Nr. rašo iš Panevežio (Kauno gub.), jog praeitam rudenyj, mokiniai vietinės realinės mokslinės pareikalavo nuo savo kunigokapeliono, idant tas skaitytų jiems, per mokinių mišias, lietuviškas evangelijas, azuot nuo seno skaitomų lenkiškai. — Reikia žinot, jog tenaitinė realinė mokslinė visai buvo pamerkta į lenkišką dvasę. Viršui minėtas, mokinių pareikalavimas, parodo, jog ir tamsiausi Lietuvos kaimeliai pradeda apsišviesti, patriotizmo šviesa.

— Lenkiški laikraščiai, praneša iš Lietuvos (Pinsko gub.), jog tą tapo užmuštas valdžios šnipas, tulas Ferkel, pasivadinęs save Arnatskiu. Pagal jo nurodymų, tapė areštavota 24 darbininkai, už kuriuos draugai atkeršydami, paskiaus, ir patį šnipą nugalavo.

— P. Eidymtas per „Zgodą“ praneša, jog „Związek“ delegatai, ant susivaziavimo New Yorke sudeję d-stei „Aušros“ \$5,20. Užmanymą paaukauti padavęs p. Eidymtas (Ir vis tas pats Eidymtas!) Čion jis pragydes ant lenkų garbės pagyrimo himną, — duoda lietuviams trumpą pamokslėlį, idant tie neabejotų apie lenkų malonią širdį „dla biednych litwinów“. Girdi, — žiūrėkit kaip lenkai yra mandagus: jokio

separatizmo lietuviams neparodo, bet dar gelbsti juos. — Čion jau reikėtų priminti p. Eidymtui, kad jis pavelytų ne tiek apie lenkų separatizmą, kiek apie jo paties, lietuviams ištikimumą, paabejoti.

— Troop, Pa., Lietuvos Sunų D-stė atsišaukia, pritardama užmanymui Dr. L. S. Pittsburgh, Pa. (tur but Alleghany, Pa. Red.), kad susivienyti visoms to vardo d-stėms. Dėl susisėsimų paduoda šį antrašą: William Stulpin, Troop, Pa., „Lithuanian Sons Society“.

— „Kraj'aus“ 31 num. 1903 m. patilpo p. Amerikiečio iš Plymouth, Pa. korespondencija apie Amerikos lietuvių darbus idant apie tai dažinotų ir Lietuvos inteligencija. Ant tos korespondencijos atsiliėpė p. A. K(unigas) iš Seranton, Pa. 41 num. „Kraj'aus“ patvirtindamas p. Amerikiečio nurodymus, kad S. L. A. sąnariuose toli didesnis už S. L. R. K. A. ir kad ant susitaikymo nepristojo su S. L. A., teip gi, kad keli kunigai, turinti didesnes parapijas, tapo bankieriais, bet už tai daugelis liet. kunigų vos išminta, ir Amerika nėra dėl kunigų Palestina, nes net 6 parapijos be kunigų.

P. A. K(unigas) rašydamas apie persiskyrimą Susivienijimo kaip papratęs štorai pamelavo, nes visą kaltę suvertė ant kun. J. Žilinsko, kuris prezidentaudamas 1897 m. savo valde be seimo daleidimo išmetė iš konstitucijos užvardžio žodį „katalikų“ („samowolnie i bez zezwolenia sejmu wyrzucił z nazwy słowo „kataliku“) ir dėlto įvyko persiskyrimas. Kad tas dalykas yra begėdiška melagystė, visi pripažįs ir galima atrast seimo protokoluose kaip ir laikraščiuose, kad 1896 ar 1897 m. seimas nutarė išmesti iš konstitucijos žodį katalikų ir palikt gryną vardą pagal charterį. Konstitucijos pataisymui 1897 m. buvo išrinkta komisija, J. Kazakevičius, ve-

lionis P. Staskevičius ir kun. A. Kaupas, kuriam tada ne nesisapnavo, jog jis savo darbą paniekins ir sulaužys konstituciją pastojęs Susiv. prezidentu. Kaltas yra vien kun. Kaupas už persiskyrimą Susiv ir jis budamas po Miluko sugestija vos nesupjudė delegatus ant 16 seimo. Vienok kaltina kun. Žiliuską, nors pats taisė konstituciją ir suardė Susivienijimą.

Teip gi vėl riebiai pamelavo apie „Sandarą Lietuvių Rymo Katalikų“, kuri nenupuolė, bet auga ir plėtojasi pasekmingai („isnieje dotychczas i rozwija się pomyślnie“), nors apie tą Sandarą nieko ne girdėti.

Apie šliuptarnius p. A. K. rašė vis putodamas, kaip ir „Žvaigždėje“ „Motinėle“ laike trijų metų „zebrała“ \$1,400,00, o „Aušra“ „zgarneła—zaledwie“ \$500,00!?

„Vienybės“ skaitytojams.

— Visi „Vienybės“ skaitytojai yra užkveciami atnaujinti prenumeratą ir sykiu prišūsti užvilktą skolą, idant perrašydami skaitytojus į naujas adresų knygas, sykiu ir juos įrašytumėm, kad gautų visus numerius ir neturėtų pertraukos skaityme.

Isz Lietuvos.

Mosėdis, Telšių pav.,
Kauno gub.

Jau „Vienybės“ Nr. 38, 1902 m. buvo minėta apie prietikį ukininko Kazimiero Budos, Krakų sodžiaus, kurs komeidiškai prasidėjo, o tragediškai pasibaigė. Tas buvo šep: K. Buda panorėjo apleisti Krakius, o neatsirandant pirkėjui, kurs visą jo ukę atpirktum, jis išpardavė dalimis. Liustracijos užrašuose ta ukė buvo užrašyta ant Laukio vardo, kurs jau yra miręs. Už tai jo giminės, prie persikeitimo gaspa-

dorių, užsimanė pasinaudoti i gdu „zakono“, kurs nedaleidžia 2 mės. pardavinėti ir numoti (rendavoti) ilgiaus, kaip ant 12 metų. Budai išsidanginus iš triobų, Laukio giminė su pagelbininkais jas apėmė ir neįleido naujų pirkėjų, o teipogi stengė Budai nešduoti likusiųjų baldų. Iš ko pakilo barnius, kurs muštynėmis užsibaigė. Muštynėje Laukis krito ant vietos, negyvas. Prasidėjo tyrinėjimai, kurie tensės nesvietiškai ilgai; galų gale apskričio teismas nubaudė K. Budą 2 mėnesiais kalėjimo! Keletas ypatų, muštynėj dalyvavusių į Prusus išsiučino, nes buvo įbauginti Sachalino kastynėmis. Tačiau iš dūdelio debesio—mažas lietus iškrito.

28 lapkričio 1903m., Mosėdžio valsčiuoj atsibuvo „pavierka“ senųjų kareivių. Kiek tą buvo sąsarų ir vaitojimų.— sunku apsakyti. Vieni sakė, kad bus karė su Japonija; antri — su Anglija; kiti — su Kinais. Bet šiuom sykiu kareivius peržiūrėję paliko namieje. Kada juos pašauks prie ginklų, nežinia.

Spalyje mėn. pasimirė Naujokų Simutis, vyras pusėtinai apsitęsęs. Lenkmečiui užėjus jis turėjo apleisti seminariją, o nesulaukdamas, kada gdu valdžia suteiks daleidimą grįzt seminarijon, apsivedė ir pradėjo vargingą gyvenimą, Naujokų laukuose, gavęs sklypelį nevaisingos žemės. Tą sklypelį dailiai išdirbo ir mažupamazu savo ukę padidino iki 14 dešimtinių ir gražius būdinkelius išbudavojo. Sunų ir dukterų susilaukė, kaip pupų. Visus išaugino melėje savo tėvynės, kalbos ir darbo. Norint tais laikais, kada a. a. Simutis mokinosi, mokiniai buvo užraugti lenkų raugu, tačiau jis pasiliko „muziku“—lietuviu. Jis savosios pavardės iš Simučio neperdirbo ant Simutavyčiaus ir lietuvišką

kalbą brangino ir augštino kur-kas augščiau už lenkišką, o skaitymui ir platinimui lietuviškų laikraščių ir knygų su kunu ir dušia buvo atsidavęs. Už ką lai buna jam lengva, numylėtos Tėvynės-Lietuvos, zemele!

Spalių mėn. Mosėdžio aptiekorius X. Y., vokietis, persiskyrė su savo pačia, kuri baisiai girtuokliavo ir susiklioję su Mosėdžio mokytojam S. Karpyzov (maskoliumi) ketino apsivesti. Bet žmonės šneka, kap iš tų šiaudų nebus grūdų. Karpyzovui nevedimas galvoje, bet išskropimas josios turto, kurį gavo nuo aptiekoriaus persiskirdama. S. K. Mosėdžio mokykloje sėdi jau nuo 20 metų, ir yra gerokai prazięs. Nors lietuviškai moka, tačiaus nešneka; pamatęs vaikų rankose lietuvišką knygelę — atima, ką savo akimis esmiu matęs, o kiek galėdamas kaisioja vaikams knygas su „kirilica“ ir grynai gudiškas; už laiko gudišką knygyną, iš mokslinės pinigų įsteigtą, ir dalyja vaikams skaityt, girdamasi valdžiai savo rusifikacijos misijonoriškais darbais. Ką matydami žemaičiai užsimanė eiti su ponu mokytoju lenktynėmis pirkdami ir dalynedami lietuviškas knygetes. Tokiu budu, mažu-pamažu pradeda žmonės pratinties prie skaitymo. O yra ir tokių ukių, kuriose ne tiktai šventadieniais, bet ir darbo, o ypatingai žiemos vakarais vienas skaito, o kiti dirba. Ukininkai sako, skaitant šeimyna geriaus dirbanti ir nereikalpingomis kalbomis vaikų nepiktinanti.

Iš pat rudens, galima sakyti, stiprios žiemos nebuvo, nes sniegas tai iškrisdavo, tai pabuvęs keletą dienų vėl nutirdavo; nors šaltis ir speigai teipgi retkarčiais su smarkumu atsilankydamo.

Telšių Pliumpis.

Pakuonis, Senapilės pav. Suvalkų gub.

Po garsingo atsitikimo su kunigu Šmulksčiu, kurio žmonės ir šiandien dar negali užmiršti (Kas tada buvo ir kada? Red.) ant vietos pr. Bukotos tapė atkeltas kn. Bairiunas, (kuris vadina savę Beinarovič, nors jo tėvai ir šiandien vadinasi Bairiunais). Žmonės, pasijutę gavę „dzieriką“, pradėjo gailėtis buvusių kunigėlių ir teip įsipyko su jaunu prabaščium, kad kiti perstojo duoti ir ant mišių, už dušeles, siųsdami pinigus net Kauno kunigams. — Po teisybei tai ir verta įsipykti, nes pradėjo labai nežmoniškai lupti nuo žmonių pinigus. Numirus reikdavo apmokėt pagal takšą velionio mantos. Jeigu ukininkas turi 10 margų, tai 10 rub., jeigu daugiau, tai ir rublių daugiau. Visai gi ne turintieji mokėdavo abelnai po 8-10 rub. Apie krikštus, užsakus, šliubus, tai jau nėra ko ir kalbėt: tiek emė kiek sulygo. Lygties klebonėlis labai mėgsta. Jeigu kurs iš parapijonų, dėl kokių nebuk priežasčių išsina iš klebonijos, nesulygęs, tai klebonas vėjas paskui ir šaukia: — „na, tai kiek duosi? kiek dadėsi?“ — lyg būtų deramas koks jautis arba arklys! Apar sulygtų rublių, dar imasi tam tyčia, „dėl Dievo garbės“, po 1 rub., nuo kiekvieno reikalo. Nors žmonės pasakoja, jog pinigėliai vietoj „Dievui ant garbės“ nuskamba į Kauno banką, ant klebono vardo. — Megino, nekurie, skūsties ir vyskupui ant klebono godumo, bet nieko iš to neišėjo, — „varnas varnui į akį nekerta!“

Adaglino Švogėris.

Žagarės par., Kauno gub.

Jankunuose, dvare p. Komaro, urėdas Gabrilavičius perkirto vienam darbininkui,

Žukauskui galvą, su lazda, už tai, kad jis pasivelavo ateiti į darbą nors dar ir kiti darbininkai buvo į darbą nenuėję. Pradėjus urėdai Ž. mušti, kiti darbininkai išbėgiojo, bijodami „papult į bėdą“. Kada potam Ž. pasirengė eiti urėdą apskūsti, į teismą, tai tujaus atbėgo pas jį Komaro plenipotentas, Nemcinavičius ir pradėjo šaukt: — „Ką? Tu nori su mumis provotis! — Išeik tuojau sau laukan su pačia ir vaikais iš mūsų dvaro!“ — Ž., žinoma, nusigando ir nebėjo skūsti. — Čia matome, kaip mus tamsūs žmonės dar tebevelka vergijos jungą, iš kurio vos tik per apsišvietimą te galėtų išprukti. *Šiauliškis.*

Kamajai, Zarasų pav. Kauno gub.

Kaip praėjusį sykį minėjau apie mūsų „inteligentus“, buržuazus, tai dėl geresnės nuomonės jų doriško laipto dar galima šis dalykas paminėti. Anądien, pagarsino jie, jog esą surengę lietuvišką vakarėlį, ant kurio atlešą komedijėlę: „Velnias spąstuose“. Pribuvo daug lietuvių ir laukia kadagi čia bus tas „tijatras“. Bet, jau ir 12-ta nakties atėjo, o teatro kaip nėra teip nėra. Pasirodė, kad patįs rengėjai ir aktoriai jau visai savo prievolių atlikti nebįstengia, kadangi — per daug „sriubtelėjo“. Tai darbai „inteligentų“. O „muzikėliai“ — varo ir varo perstatymus, be jokių „atsitinkimų“. Per trumpą perijodą savo veiklumo atlešė šiuos dramatiškus veikalėlius: „Nesipriešink“, „Neatmezgamas mazgas“, „Valsčiaus sudas“, „Tiktai niekam nesakyk“, „Nepadėjus ner ką kasti“, „Parduota laimė“, „Maluninkas ir Kaminorius“ ir kt. — Dabar kaip girdėt rengia perstatyt: „Kadagi bus pietus?“

Ex populi.

Laiszkai išz Argentinos.

Rašo A. J. Vištalius.

II.

Aš negaliu nieko daugiau pasakyt, nė rašyt. Žinot, kad cenzura (? Red.) „de Buenos Aires“ visus raštus išsėinančius iš marinyčios peržiurinėja. Man rodos, kad mano paskutini raštai išsiųsti į Plymouth ir Chicago, jei ne tapo sukarpyti, tai be abejonės sulaikyti, kaip „Persargimenas“, nesa rašė apie žirkles tos cenzuros prancuzas Prewost, kuriam pilnai galima užsitikėt, o kurį aš labai garbavuju, kadangi jo nuomonės su maniškėmis gerai sutinka...

Kaip prūsų lietuviai pradėjo akis atkrapštyt jau rašiau, bet neuzginsiu — kad vėliaus nebutų prie to budinimo prisidėjęs ir Jankus, apie kurį aš jau senei pasakiau savo patyrimą ir nuovoką. Vienok iškada (išgada?) Jurgio Mikšo, kuris daug daugiau už Jankų dėl mūsų giminės trūsėsi ir naudos padarė.

Kaip norint buk yra, tegul bus, bet mes neturim nė vieno atgrasint nuo darbų dėl budinimo lietuviškos dvasios, nė prusu nė rusų Lietuvoje, idant mūsų pradėtas darbas ne nueitų ant niekų. Nė baudimais nė peikimais nepritrauksim nė vieno prie darbo, greičiau atbaidysim: dėlto gi už menkesnius nusidėjimus, turim akis užmerkę nudaot nematą ir negirdę, lygiai ir ant netikusių zaunų neathot. Už iškrypimą iš vėzių lietuvištos turim baust tėviškai ir broliškai, o užsipelnijėčius menkaisiais darbais, turime pagirt, primindami visiem nuolat sentėvių, tėvų ir pratėvių, dieų ir pradiedų darbus ir veikalus apgyntime tėviškos žemės, — meilėje ir vienybėje, o ypatingai užlaidkyme savo brangios kalbos, kuri tiktai viena ir prilaido mūsų giminės gyvastį.

Aš čia budamas negaliu nie-

ko daugiau ištaisyti, kaip tik tai silpnais rašteliais įkvėpdamas gavinančią dvasią — stengiuos prilaikyti nuo išsigintinimo vienintelę lietuvių pamiliją — Slapelių šeimyną. —.....

Reikia visur užrašinėti išgamų darbus; kurių negalima apgarsinti, reikia turėti „juodą knygą“ kaip mūsų neprieteliai kad turi, ir kavot ją iki ateis nauja gadynė pasirokavimų ir atsilyginimų. Toje knygoje turi būti užrašyti ir žodžiai iš gadingi, — nuodingi dėl mūsų giminės, paleisti per pharizėjus — lupikus. . .

Prieg tam reikia uždaboti viens kitą ir tarp savęs: kas su kuom perstovinėja ir susinėšinėja, — išpažintis ausinė labai neištikima yra. Su tokiais, kurie be to negali apsieiti, reikia būti apsaugai, — nors jie būtų ir sąnariais draugystės, nesa mūsų gadynė yra daug draskančių žvėrių, vilkų, lapių ir žalčių — visose draugystėse, — kurie nuduoda esą ištikimiausiais prieteliais, o ištikro yra baisingiausi neprieteliai. Juk jau seniai mus pranašas pasakė, kad „žodžius, kaip aliejų, iš burnos išduoda, — o ant širdies paslėptos, tulžies neparodo!“ Juk žinote kad sugriaut yra lengviau negu ką pabudavot, arba įsteigti. Toks viens neprietelius gali kartais ilgų laikų darbą, tuksančių rankų ar protų įsteigtą — su viena aidyna (valanda) ar diena — sugriaut. — Taigi bukit apsargus žėdname žingsnyje!

(Toliaus bus).

Politiszkos žinios. Suvienytos Valstijos.

Kaip buvo žinoma, jog Panamos perkaso prancūzų kompanija buvo perleidusi jo kasimo tiesą Suvienytoms Valstijoms, už tam tikrą atlyginimą. Vėliaus gi Kolumbijai pasisekė prikalbėti keletą tos kompanijos sąnarių nepasira-

šyti ant tos sudermės ir pareikalauti įstatymišku keliu uždrausti kasimą perkaso, — ką tie ir padarė. Nors amerikoniai tą dalyką vis-gi turės kaip nors sudavadyti, ar tai pamokėdami, ar kitokiu keliu, bet išgirdę apie tokią netikėtą kliūtį pakėlė senate nemažą truksmą. Karės su Kolumbija dar nepradejo, bet matyti kad amerikoniai nelabai jos nori. Jie negale tiesiog tai pasakyti, tai-gi spiria Panamos valdžią, kad ši reikalautų nuo Kolumbijos arba atitraukti kariauną nuo upės Atrato, arba pradėti karę. Kolumbija dar neįšdavė paliepimo kariūnėi pradėti mušį, bet siunčia savo paskutines spēkas į abazą. Abelnai iš šalies veizint sunku tikėt, kad karė įvyks. Bene užsiganėdįs Kolumbija šiokiu tokiu pamokėjimu iš pusės Suv. Valstijų ir tuom užbaigs karę.

Kolumbijos pasiuntinys Reyes jau gavo nuo Suv. Valst. valdžios atsakymą, kuriame ši paaiškina, jog ji skaito Panamos pripažinimą už pabaigtą dalyką.

Įneštą billą apie metinę algą buvusiai Havaijos karalienei Liluokalani užtvirtino tokiu būdu, jog minėtai ex-karalienei valdžią turės išmokėti už karuną \$200,000.

Maskolija.

Maskolijos valdžia pranešė kitoms viešpatystėms, jog ji visai nenorinti pradėti karės, ir kad ji viską darysianti, kad tik užbaigti susikivirčijimą su Japonija geruoju. Ta pati optimistiška sąmonė ir visuose Europos viešpatysčių diplomatijos rinkiuose. Priešingai gi angliški laikraščiai tvirtina, kad karė neišvengtina, nors sako, jog perleidimas maskoliškų laivų per Dardanelius yra neteisinga paskala. Jeigu ištikrųjų Turkija būtų teip maskoliams pasitarnavusi, tai būtų sulaužymas su Anglija tra-

ktato ir ši paskutinė neatbutinai tuojaus įsikištų, kas maskoliams labai neparanku: vie toj karės su Japonija reiktų vesti drauge ir su Anglija. Ant Turkijos gi Maskolija nesitiki, kad ta galėtų teip greitką nors Maskolijai padėti.

Maskolija labai nenori, kad Suv. Valstijos, ypatingai dabar, statytų savo kokius politiškus reikalavimus Mandziurijoje. Nežinia iš kur paejo paskala, jog amerikoniai susiemus Maskolijai su Japonija, pradėsią darbuotis sau ant naudos Mandziurijoje; tuojaus Maskolijos pasiuntinys, Washington, pareikalavo nuo sekretoriaus valstijų Hay išaiškinimo Suv. Valst. politikos ir gavo užtikrinimą, kad Suv. Valstijos jokių politišku siekių Mandziurijoje nesivarinėja, vien tik daboja pirklystės reikalus. Tą gavęs pasiuntinys pasiuntė paaiškinimą į Peterburgą.

Suomijoje (Finijoje), gubernatorius uždarė daugelį publiškų skaitinyčių (bibliotekų), kurios esą šaltiniais revoliucijinės propagandos.

Ministras Vidaus Dalykų, Plevė, buvo atsisakęs nuo vietos,—mat jo kiti ministrai labai neapkenčia, už ypatingą caro mylistą dėl jo—bet caras jo atsisakymo nepriėmė. Tai gi dabar Plevė, atsidėkavodamas už tą carui, suredagavo naują reformų kodeksą, kas link provincijų valdymo, ir ne užilgo taps išsiuntinėtos tos neva reformos į gubernijų valdinyčias. Tos reformos nė kiek nepagerins dabartinio valdžios dalykų stovio, nes jos prastus kaimičius palieka visai nušaliai nuo dalyvavimo viduriuose valdžios reikaluose, primdamos į provincijų atstovus tik tai ponus ir užsitarnavusius valdžiai politikierius.

Anglija.

Urėdiški ir pusiaus-urėdiški anglų laikraščiai pradėjo

varyti savo paslaptą agitaciją tarpe Anglijos gyventojų, norėdami juos prisuokti reikalavimo karės prieš Maskoliją. Į tą karę Anglija slaptai ruošiasi ir matant kad Maskolija gautų viršų karėje, ant Japonijos, yra pasirengusi įsikišti. Kiteip ji pragaišintų visą savo svarbą, kokią dabar turi ant Juodųjų marių ir Japonijoje. Tokia karė bet-gi turi būti su pritarimu visų gyventojų. Nežinia ar gyventojai ant to sutiks, kadan-gi visiems dar tebėra atminty karė su burais, kurią pradėjusi valdžia, dėl užganėdinimo savo godumo ištraukė iš gyventojų nesuskaitytas aukas, kaip turtais teip ir gyvastimis.

Išsiųstoji anglų ekspedicija į Tibetą, kas kart didesnes sutinka kliutis iš pusės vietinių gyventojų. Nemažiau suerzino ji ir Maskoliją, kuri, suprantama, kad niekaip nedaleis anglams įsigilinti į valdybas buddiškių minykų ir užvaldyt kaip joms teip ir prigulinčioms šalims: Nepalui ir Butanu.

Republika Uruguay.

Ateina žinios jog iškilo revoliucija ir kad insurgentai norėjo įimti Montevideo, bet respublikos kariauna šiūm sykiu juos apgalėjusi. Iš insurgentų daugelis krito. Ta respublika priklauso Pietinei Amerikai ir veda pirklystę su Anglija ir Vokietija.

Dalis darbu.

☞ SCRANTON, PA. 17 sausio sudegė Olyphant anglies plovinyčia, kur neteko 2,500 žmonių darbo.

☞ INDIANAPOLIS, I. 17 sausio atsibus anglekasių susivaižavimas, kur bus svarstoma nesutikimai su kompanijoms, sumazinusioms darbininkams mokėsčius.

☞ BALTIMORE, MD. Vietinė telegrafistų unijos atdala pareikalavo sutrumpinimo valau-

dų ir pakėlimo algos. Kompanijos paskyrė komisiją dėl suitaikymo.

☐ PITTSBURG, PA. The U. S. Steel corporation kastynių darbininkai sušukė susirinkimą, ant kurio ruošiasi nutarti visuotiną straiką.

— Edgar Thomson Steel Works 1000 žmonių sugrįžo prie darbo.

☐ CHICAGO, Ill. Darbininkai marmuro išdirbyčių, išstraikavę 4 mėnesius sugrįžo prie darbo; jie nelaimėjo nė vieno iš savo reikalavimų.

— South Deering dirbtuvė iškabino pasargas, jog šiandien prasidės darbai iš naujo, bet mokestis bus numazinta ant 10%. Darbininkai nutarė neiti darban.

— Liejinyčiose Austin, Whiting ir Harwey teipgi pradės dirbti; įvesta tapo 10 valandų laikas darbo.

☐ READING, PA. Geležinkelio darbininkai pakėlė darbininkams algas, podraug ir pailgino laiką darbo iki 10 val. Pirmiausiai dirbo 8 val.

☐ WILKES-BARRE, PA. 80 atstovų, išsiuntė vietinės angliakasių unijos šaka į Indianapolis, kur atsilikis susivaziavimas. Svarbiausi reikalai dėl apsvartymo šios kasyklių apribės, tai nutarimas kaip pasielgti, jeigu kompanijos sumažintų algas minkštųjų anglių kasyklėse.

☐ SHARON, PA. Vietinės geležies dirbtuvės sumažino darbininkams algas ant 50c. už toną išdailintos geležies.

Iš Amerikos.

Ateivių statistika.

Ateivių namo biuras, paduoda praeito meto ateivių statistiką, kuri parodo, jog per New Yorko prieklauką 1903 m. atkeliavo iš viso 805,765 ateiviai. Daugiausiai yra ateivių iš Italijos, Austrijos ir Maskolijos. Kiek lietuvių atėjo, tai tas biuras sako—sunku žinot;

kadangi lietuviai dažnai pasiduoda už rusus ir lenkus. Nors paskutiniu laiku jau ta klaidą yra taisoma ir lietuviai yra prispiriami pasiduoti už lietuvius, teip kaip ant Ellis Island randantis lietuviai inspektoriai k. a.: p. V. Jankaucas, p. Maskevičia ir p. Mikolainis greit pažįsta lietuvius ir užrašo juos į lietuvių rubriką.

Pirmame pusmetyje pribuvo net 511,416; antrame—mažiau. Pagal šalių dalinasi šaip: iš Italijos (drauge su Sicilija ir Sardinija) 252,777 keleiviai, Austrijos 132,736, Maskolijos ir Suomijos (finų) 78,904, Švedijos 26,150, Vokietijos 23,646, Airijos 21,012, Norvegijos 16,435, Anglijos 16,201. Iš Azijos pribuvo 13,670 ir iš kitų šalių svieto 8,000.

Pertraukė „biznis“. New Yorke, tulas buvęs kongresmanas, E. Driggs—taipo nubaustas teismo 1 diena kalėjimo ir užsimokėti baudos \$10,000. Minėtas vyrelis buvo padaręs su tula kompanija sutartį — įkišti valdziai jos mašinai, už ką gavo nuo kompanijos dovanų \$12,000, ir 250 tokių mašinų suspėjo išpiršti. Bet kas—žin kam įkišus liezuvi — „biznis“ tapo sustabdytas.

Gaudolapes.

Milwaukee ir Green Bay, Wis. areštavojo daugelį žemesniųjų urėdninkų, kaltinamų nė mažiau, nė daugiau, kaip įvairiuose emimuose kyšių ir apgavysčių valdzios.—Amerikonišku urėdninkus galima sulygtint su pasaka „Lapė vištų karaliumi“.

Isteigė rojų.

Cincinnati, Ohio, tulas kunigas J. White isteigė namus, kuriuose jauni vaikinai ir merginos gali atlikti savo meiliskus susiėjimus. Tie namai yra išpuošti ir aprupinti visokiu komfortu (išteklium). Viduje, daugybėje kambarių gali sau liuosai kiekvienas atėjęs susitikti su mylimu. White mano,

kad tai esą geriausias kelias išnaikint ištvirkimai žmonijoje. Ar tas jo rojus nepavirs tik į pragarą.

Apsivesk arba išsinešdink!

Topeka, Kansas, majoras miestelio Severence išleido padavadijimą visiems vaikinams, kurie per praeitus metus buvo pišę kokią nors merginą, be gyj šių metų turės su jomis apsivesti, arba išsinešdinti iš to miesto kitur. Labai įdomus parėdymas!

Iš lietuvišku dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Kaip žmogus į nieką netėmiji, tai rodo, kad viskas ir visur gerai klojasi, bet tik pradek žiurėti į žmones akyliau tuojau pamatai visur šį—tą naujo. Tarp vėliausių nusidavimų — čion buvo, prigulmingoje parapijoje, 40 val. atlaidų. Žmonelių, per visą laiką „atpuskų“, buvo net perpilna bažnytelė. Kunigai giedojo, kiek katras galėjo, bet už tai po giesmei turėjo linksmesnę valandą priebutelių šampano ir „beero“. Pamokslų sakytojai — pataikė gana gerai pasakyti, kaip va: kun. Žebrius, kuris tarp kit—ko priminė, kad yra ir tarp žmonių judošiai, kurie drįsta valgyt iš vieno bliudo, budami savo brolių pardavikais, ir kurie misdami iš savo brolių — niekina juos. Tai tikri judošiai, kurie tėvynėje užaugę, šiadien ją parduoda. Arba, kun. Milukas, — sakydamas apie „piktą liezuvi“, teip kaip su žiburiu durė į akis davat—koms, už jų perdidelį liezu—vavimą. „Bedievių“ šiuom kart visai neužkabino, todėl tikrosios avys pradeda piktintis. —

Iš priezasties dviejų parapijų, daugelyj namų kilo šeimynose nesutikimai. Atsira—dus kudikiui, — tėvas geidžia krikštyt neprigulmingoje, — motina gina nuo jos; arba —

motina norėtų duoti prigulmingoje tai tėvas nesutinką. Tai—gi vieno tėvo vaikai pradės viens—kito neapkenst, dėl nevienodo tikėjimo.

V. Dilionis dar tebesėdi ant rekolekcijų, New—Haven'o kaliniųj. Parėjęs iš kalinio galvėl sumislys ką nors ypatingo, kaip kad kun. Milukas parvažiavęs iš Šveicarijos išmislyjo ypatingus tikietus „Susivienijimui R.K.A. po 25c., — arba „amžinas“ mišias. —

Lankėsis čion neprigulmingas Urbonas — pasakė prakalbą, kokios Waterbury'iečiai nesitikėjo. Pagal Urboną, tai jei ne jis, tai už 10 metų žmonės pasilikty gyvuliais. Pukiai kalba tas „Divo misjonierius“, kuris sakas, „svedectvą išsiprovojęs, dabar pagal žvičajų savo naradui viernai šlužys ir iš visos sylos mačys katalikų vierai“. Tik pasiduokit jam į „apieką“. —

Bažnytinis.

Pittston, Pa. Užstojus vargšų pamotei, žiemai, apsis—tojus ir susimazinus darbams kasyklėse daugelis lietuvių pradeda persikeldinėti kitur, tikėdami tų rasti dėl savęs laimę. Tarpe iškeliavusių iš mūsų miesto lietuvių, reikia paminėti ir V. Puką, uždėtoją blaivystės kuopos ir veikėjį kitų tautišku darbų. V. Pukas gyvendamas Pittstone, per keliolika metų, daug turėjo nukentėti iš šalies tamsiųjų, ypatingai tveriantis blaivystės d—tei. Neap—kentė jo iki tai dienai ir mūsų klebonas, — už platinimą, teip vadinamos, bedievystės — atidarymą lietuviams akių. —

Gruodžio 10 d. pasimirė čia karčiamninkas J. Juodžiunas; — antra, į laiką metų, nelaiminga auka girtuoklystės! Velionis laikė karčiamą netolimam kaimelyje — Stormerville, Pa.; pas jį susirinkdavo dalis, teip vadinamų West Pittstono peštukų. Tų susirinkę gerdavo ir linksmydavos.

tik ne syki, tos karčiaminės linksmybės pareidavo į vartones akmenų, revolverių ir peilių; jų rankų biauraus darbo auka krito ir minėtas karčiamininkas, tapęs perdurtas su peiliu į ranką, ir pasirgęs porą sąvaičių — užbaigė savo dienas; mat gavo užnuodyjimą kraujo. Vis tai yra vaisiai tamsybės ir girtuoklystės, tų seserų visų nelaimių, slogintojų žmonių proto ir auklėtojų visų vargų. Dyvytis reikia, kad mūsų doros mokytojai, kunigai, keikia nekartą per pamokslus ir atkartoja be paliovos savo organuose apie šliuptarnius ir bedievius, kurie iš didesnės dalies yra blaivūs. Apie girtuoklius ir biaurius girtuoklystes vaisius, kalbėti, rodos mūsų kunigai visai užsimiršo.

S.....s

Pittsburg, Pa. Kaip visur kyla nesutikimai lietuvių, su savo klebonais teip ir pas mus atsitiko 10 d. sausio — ant parapijos susirinkimo — su kun. Sutkaičiu, reikalaujant nekuriems parapijonams parodyti stovį parapijos reikalų, nuo ko kn. S. visai atsiskę — pradėjo aiškinti apie reikalingumą zokoninkų. Parapijonams tas nepatiko. Tada k. S. matydamas jog parapijonai jam nelabai pritaria bandė apieisti susirinkimą, bet paejęs iki durų vėl sugrįžo, ir pasimislįjęs porą minutų prabilo: „bedieviai, kurie skaitote „Vienybę“ ir „Lietuvą“ išeikit laukan! — Jūs čia tikrai armyderį keliat“. Žmonės to nepabugo, ir toliaus aiškino savo reikalus, o kun. S. pasikalbinęs kelis draugus apleido svetainę ir pašaukė policiją, idant suareštavotų tuos „anarkistus“; bet, policija pribuvus, nieko nesakė susirinkusiems. Potam kunigas sugrįžęs liepė visiems išsinešti, į tris minutes laukan, bet žmonės nepaklausė, ir nesijudino iš vietos. Tada pradėjo šaukti:

„gesykit žiburius!“ — bet parapijonai atsišaukė: „klebonas čia nieko savo neturi ir šita svetainė yra mus, kadangi mes ją pastatėm“. Veliaus susitarė 12 vyrų važiuoti pas vyskupą jieskoti teisybės. Nežinia ar laimės ką ar ne, nes bažnyčia ir vieta yra aprašytos airių vyskupui.

Labai gaila, kad Pittsburgo lietuviai pastatė tokią brangią bažnyčią ir mokslainę pavedė svetimtaučiam; visas turtas kaštavo su virš \$125,000.

Šiuomi Pittsburgo parapijinės tarynės nepasibaigs — ir teip mislyju, kad daug aukų nupleškes į svetimtaučių rankas, o lietuviams teip išeis kaip Philadelphiečiams, o gal ir blogiaus. Daug butų linksniau, kad tos aukos plauktų ant tautiškų reikalų, o ne sutaisymo geltonų knypkių ko kiems mėlynkėlniams.

Iš pupų nevarytas.

Paskutiniu laiku po visus anglų laikraščius pasklido žinia, kad Pittsburgo, kun. Sutkaitis surado anarkistus. Jau kad tokios žinios yra grynas kun. Sutkaičio-melas, tai niekas iš lietuvių nepaabejos. Ant paveikslo, jis sako, kad tuli vientaučiai: Petraitis, Pulkauskas ir Urbonas esą aršiausi anarkistai ir nevien dalyvavę užmušime McKinley'o, bet dar ir buvę susitarę užmušti popiežių Leoną XIII, iškelti į padangę Vatikaną ir Pittsburgo bažnyčią, ant galo ir patį Sutkaitį užmušti. Pridengimui tokios kvailos denunciacijos kun. S. išmislyjo štai kokią pasaką: butent, jam pasakojęs tulas anarkistas, kurs nesenei pasimiręs, apie tai, kaip jam išpuolęs burtas užmušti McKinley, taigi jis nenorėdamas to padaryt pabėgęs į Ameriką ir prieš myrį išlavęs (!) kun. Sutkaičiui slapta. Nežinia kaip ant tos keistos denunciacijos pažiūrės amerikonių tiesdariai, — jie abelnai

anarkistų labai bijo ir gatavi priimt už anarkistą kiekvieną žvirblių baidyklę, bet lietuviška visuomenė, žiuri ant to su pasibiaurėjimu. Tulose vietose net protestus ruošia kelti, per angliškus laikraščius. Kas iš to viso išeis — nežinia. Malonu būtų, kad tos lekcijos atneštų naudą tuliems karšties parapijonams, kurie per begalinį pasišventimą galvatrukčiais skubina tverti parapijas, o paskiaus įkurdami jose žydinius begalinių vaidų ir rėjimus įpuola į tokias kilpas, kad paskiaus negalėdami išsipai nioti šaukia: — „oi gelbėkit mus: kunigas skriaudžia!“ — Veltas šauksmas, kad patįs kalti! Red.

Brooklyn, N. Y. Musų kuopa S. L. A., 3 d. sausio laikė susirinkimą, ant kurio apart rinkimo naujų urėdininkų — prisirašė 18 naujų sąnarių. Teipogi tapė pakeltas klausimas apie sužeistą draugą, Joną Banį, kuriam susirinkusieji šaukavo \$4,27. Tuos pinigus pasiuntėm tiesiog ant rankų Jono Banio.

Juozas Šunskis.

Renton, Wash. Lietuvių čion apsigyvenusių dar mažai, ale pereinančių užklysta tankiai, kurie padirbėję keletą dienų, užsidėję ant pečių savo daiktus ir eina kitur, jieskodami geresnių darbų ir didesnių uždarbių. O sulyginus, vidutiniškai, tie darbai ir uždarbiai visur tie patįs. Ant kiek davėsi patėmyt tas jų neapsibuvimas ir neramumas ant vietos, priverčia juos nešt didį vargą ir tankiai nedateklių tų pačių kelių centų. Iš priezasties to neapsigyvenimo nupuo lę yra tautiškam, darbinikiškam ir politiškam supratimui: už brangiausį ir numylėtą sau daiktą skaito apsvaiginančius gėrymus. Tas, zinoma, užtveria kelią visiems geriems darbams, dėl savo ir visumėnės

labo. O kapitolas tarpiai bujoja. — Istatymdavystė šitos valstijos zenkliai pasirupino ant skriaudos darbininkų, o naudos dykaduonių. Imant ant paveizdos didžiausį čion miestą — Seattle, Wash., kurį girtuoklystė, paleistuvystė ir visokio budo lošimai iš pinigų paskyrė sau už sostapilę. Karčiamos ir tam panašūs užvedimi niekad neužsidaro, kaip paprastoms teip ir nedėdieniais, kaip dienoms teip ir naktimis eina ant 3 atmainų, po 8 valandas. Ir laukia kaip ir tas pragaras išiziojęs tos kruvinos aukos darbininko, kur viskas ir patelpa. Darbų šitoj šalyj yra lig valios ir uždarbiai butų neblogi; prastam darbininkui, ant viršaus, kaipotai: giriiose, lentų piovinyciose ir tt., už 10 val. moka nuo 2 iki 3 dol. ir daugiau. Anglių kasyklėse, žiurint kokis pasitaiko darbas — uždirba nuo \$2,50 iki 5 dol., 8 val. darbo. Pragyvenimas pavieniam ant mėnesio, vidutiniškai 20 dol. Anglekasiai, šitos valstijos, dar tik dabar pradeda organizuotis; ir mus miestelio, Renton, (tik vienos kasyklės) jau esame susirašę netoli į 300 anglekasių; teipgi ir daugiau tokių vietų randasi. Pagaliaus rengiame į kelionę 2 pasiuntiniu iš tos valstijos, ant susivaižavimo anglekasių į Indijanapoli, Ind., kurs atsibus šiame mėnesyj. Tenai gi pasiskusime vieni kitiems savo skriaudas ir bandysim atrast kelią kaip suvienijus pajiegos nutrenkti nuo savęs retėzius, kuriuos uždejo mums kapitolas ir kas kart skaudžiau veržia. Taigi broliai lietuviai, ir po draugei visi darbininkai, apsigyvenę šitoj vakarų šalyj meskim visus blogus papratimus, kas naikina mus sveikatą, užmuša ant proto, traukia į skurdą ir prapultį. Meskim teipgi nuo savo sprando tuos sunkius našalus, o apsigyvenkim katram kur galima ir patinka,

ant vietos. Griebkimės avyt savo protiškai per skaitymą naudingų knygų ir laikraščių — o tada noriai tversimės į tautiškas, darbininkiškas ir politiškas organizacijų kuopas. Kas galima but jau ir dabar padaryt, kaipo Frankline ir Roslyn Wash. kur dikto-kas burelis lietuvių yra. O tada suvienytoms pajiegoms atneš m sav ir visumėnei nau-dą, prašalindami nuo savę dau-gumą vargų. Štoį tik valsti-joj randasi apie keletą šimtų lietuvių; — pasižiurėkim, bro- liai, ką mės nuveikėm ant tau- tiškos dirvos? Vienu žodziu — nieko! Ar gi mūs gįslose neteka lietuviškas kraujas, kad neatjaučiam mės tų kankini- mų, mus brolių, tėvynėį, per tironišką caro ranką ir jo tar- nus? Ta gi šaltoji Siberija, kur mus nekalti broliai du- sauja ir vaitoja — mum arty- mesnė, ne kaip Rytinė Ameri- kos lietuviams, o ne be to mės pasilikame kurčiais! Gė- da broliai! Imkim paveizdan mus brolius, lietuvius apsigy- venusius kitur, o ypatingai Waterbury, Conn. lietuvius, kur aš pats keletas metų atgal nekoki laiką tę pragyvenau: — sulyginant jų uždarbį su mus, tai jie mažiau uždirba per pu- sę, o tėmykime laikraščiuose kaip jie tautiškai juda ir kaip gausiai aukauja tautos reika- lams. Ir aš uztikrintas, kad jie tuom nepavargo, o gal dar turtingesni pastojo. Skaity- dami knygas ir laikraščius ap- sišviečia savę, ir nemėto teip savo sunkiai uždirbto skatiko, karčiamose: — pasiklauskim mės, broliai patįs savę: kiek- tik vienas Seattle, prarijo lie- tuviškų dolerių! Aš mislyju, kad ne šimtus, bet tukstančius. O ką mės iš to gavom? O gi, nesveikatą ir panieką, nuo tų pačių, kurie mus prakaituotus ir kruvinus dolerius sunaudo- ja. Pavelysiu sav dar sykį išsitart, kad gėda Wa- hingtono lietuviams, bet yra viltis,

kad ant toliau neatsiliks nuo savo brolių tautiškuose dar- buose. Paveizdon kitiems, mės susirinkę per šventę kalėdų pas tautietį Aleksandrą Kal- vaitį paaukavome po kelis cen- tus ant tautišku reikalų, ku- riuos prisiųsdami „Vienybei“, paskiriam \$4,50 kankiniams ir \$1,00 Vištaliui.

Al. Kalvaitis.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

Su šia rokunda užbaigiu tar- nystą kasierystės T.M.D. pa- siųsdamas visą kasą \$373,20 naujam kasieriui p. Jonui Nau- jokui, New York, ir ant toliaus meldžiu guodotinų T. M. D. kuopų visus puigus siųsti jau naujam kasieriui. Šrdingai dekavojū guodotina T. M. D. už užsitikėjimą ir suteikimą man virš minėtos tarnystos, per kelis metus; — aš dirbau kiek man mano pajiegos da- leido, ir jeigu buvo kas nors negero iš mano pusės meldžiu man tą atleisti. Velydamas T.M.D. ir jos naujiems virši- ninkams geriausios pasekmės, toliaus darbuotis, pasilieku su guodone *A. Olševskis.*

Kasos stovis.

Į p l a u k i m a i :

Nuo lapkr. 1903 liko kasoj	\$287,65
Thorp, Wis. kuopa įmokėjo	3,00
J. Savickas Gallitzin, Pa.	60
Wilkes Barre, Pa. kuopa	5,40
Lost Creek, Pa. kuopa	4,85
S. Stokes, Pana, Ill.	60
Westville, Ill. kuopa	25,00
P. Sušinskas, Meriden, Conn.	60
J. Slitskis, Baldwinville, Mass.	60
J. Bartulis, Waukegan, Ill.	60
J. Valiukas, Waukegan, Ill.	60
J. Vietiekunas, Waukegan, Ill.	60
Chicago, Ill kuopa	1,95
„ „ 10 egz. Kaip sutaisytas ž. k.	1,50
„ „ 10 egz. Vaičiūčio Eilės	2,50
(*) Thomas, W. Va. kuopa	13,20
likę nekviuoti nuo 28 aug. 1903	13,20
Mokslaeivių fondas	40,09
	\$389,34

I š m o k ė j i m a i :

Expressas už knygas „Kaip žmogus gyveno“	5,52
--	------

Laiškams markės	52
Wilkes Barre, Pa. checkio sukolek. 10	
(**) Pittston, Pa. kuopa	
„Aušrai“ iš Nov. 7 1903	10,00
	\$16,14

Lieka kasoje \$373,20

Likusi suma \$373,20 tapo šiadien pasiųsti naujam kasieriui Jonui Nau- jokui, New York, N. Y.

(*) \$13,20 Thomas W. Va. kuopos yra man prisiųsti 28 augusto 1903, bet per klaidą likosi užmiršti pakvituoti.

(**) Pittston, Pa kuopa Nov. 7 1903 prisiuntė \$63,60, iš kurių turė- jo buti \$53,60 T.M.D., o \$10,00 „Aušrai“, bet per klaidą tapo visi pakvitavoti kason T.M.D. Todėl šiuomi tą klaidą atitaisau.

Su godone *A. Olševskis.*

Užsimokėjo:

Plymouth, Pa. kuopa:

Seni: P. Kareckas	1,20
Liud. Varnagiris	60
Nauji: J. Širvydas	60
Jonas Simanavyčia	60
Jurg. Milius	60
Pranas Matulaitis	60
Simas Alyta	60
Pranas Eidukaitis	60
V. G. Savas	60
V. Pėstininkas	60
Mik. Naujalis	60
Juoz. Norbuta	60
Pran. Nutautis	60
Aug. Straviskas	60
Jurgis Mizeris	60
Alek. Nutautis	60
Juozas Valaitis	60

T. M. D.

Sekr. *A. Ramanauckas.*

Užbaigiant Paryžiaus parodos reikalus.

Minersville, Pa. Aš, kai- po aukautojas, patariu, kad visi likę nuo Parodos pinigai, \$285,62 butų pavesti p. Dau- mantui. P. J. Staknevyčia.

Bluefield, W. Va. Aš, že- miau pasirašęs, patariu — \$100 pavesti p. Daumantui, \$100 „Aušrai“, \$50,00 kankiniams ir likusius \$35,62 Sus. L. I.

J. S. Pruselaitis.

S. Boston, Mass. Mės, že- miau pasirašęs, kaip aukų rin- kėjai, patariam: \$100 p. Dau-

mantui, o likusius padalinti po lygią dalį: „Aušrai“, Tėv. M. D., darbininkų delegatui ir S.L.L. J. Tamulynas, J. Raulinaitis.

Forest City, Pa. Aš, au- kautojas, patariu: \$100 paves- ti p. Daumantui, o likusius padalyti tarpe kankinių, mo- kinių ir T.M.D.

V. Jančaitis.

Nashua, N. H. Vardan- musų miestelio aukautojų pa- tariu, kad visi, likę nuo Paro- dos pinigai, butų pavesti p. Daumantui. J. Balevyčius.

Shenandoah, Pa. Mus „L. S. d-stė“ paduoda nuomo- nę, kad \$100 butų pavesta p. Daumantui, o likusius padaly- ti lygiai tarpe kankinių, mo- kinių, T.M.D., S.L.L. ir Viš- taliui. Sek. J. Jurevyčius.

New Britain, Conn. Aš, aukavęs ant Parodos reikalų, patariu, kad \$100 butų paves- ta p. Daumantui, o likusius S.L.L. J. Mazeika.

Lietuviu darbininku Susivienijimo reikale.

Ant mano atsiliepimo į kuo- pas L. L. Sus. 47 No. „Vieny- bės“ tilpusio, draugas K. Rut- kus iš Clevelando 49 No. pa- darė pasargą, kad aš „užmir- šau „paaiškinti L.L. Sus. mie- rius ir ne pasakiau „kuri par- tija yra teisingesnė bei prak- tiškesnė, paplatinimui darbi- ninkų tarpe supratimo — ar socialistų ar laisvamanių, nes daugelis to nori dažnot“. Ta guodotino draugo pasarga pri- vertė manę pamislyti apie abel- ną lietuvių darbininkų krutė- jimą teip Europoje, kaip ir Amerikoje. Ne budamas pro- fesionališku darbininku, ir ne- turėdamas po ranką reikalin- gų žinių bei programų visokių darbininkišku partijų, kurios bekariaudamos prieš kapitalis- tus ir lietuvius sykiu traukia į kovą, o bemislydamas ir apie priežastį karių, kokios įvyksta tarpe pačių darbininkų, pasi-

juntu per silpnu, idant galėčiau ką nors naudingo pasakyti apie teisingumą ir praktiškumą darbininkų partijų, Amerikoje.

Čia turime sekančias darbininkiškas partijas: „American Federation of Labor“, „American Socialist Labor Party“, „American Social Demokrat Party“ ir „Socialist Party“. Apart šitų reik dar užminti, jog yra Katalikiška darbininkų Partija, Kapitalistų suorganizuota Skebsų Partija, Žydų „Bundas“ ir Lenkų Socialistų šaka.

Esant aktyvaizdoje tokio darbininkų pasidalinimo sunku yra kalbėti apie visų partijų mierius ir pasistengimus. Viena tik dalyką aiškiai matau, kad paminėtos partijos: vienos meldžia nuo kapitalistų duonos, kitos-gi reikalauja geresnio buvimo straikuodamos prieš kapitalistus, idant atimti nuo kitų duoną, kurią kapitalistai meta darbininkams, kaip išalkusiems šunims, o jie dėl to šmotelio duonos naikina tarp savęs žmoniškus jausmus, ardo darbininkiškos luomos ryšius, skiria į neapsikenčiančius burius, paralyžiuoja straiką pasistengimus, nes kasdien atsiranda daugiau alkanų, ir kaskart smarkesni užpuldinėjimai vienu ant kitų apsireiškia.

Toje kovoje darbininkai straikuojantieji, ir darbininkai skebaujantieji negali nieko pelnyti, kaip tik padidinti savo vargus ir kančias. Jeigu skebsai prasikalsta užimdami straikuojančių vietas, tai vadovai straiquierių yra tikrais kriminalistais, kaip ir partijų sąnariai, kurie duodasi prikaltinti prie užpuldinėjimo ant skebsų, — nes kaip vieni, taip ir kiti daro tą, ko labiausiai geidžia kapitalistai. Jeigu visokių Unijų sąnariai nebalsuotų taip kvailai, tai nė vieni nė kiti negyventų tokiose išlygose, kurios it šunis spiria rytis dėl kaulo.

Dėl aiškesnio supratimo, kuri iš darbininkų partijų yra teisingesnė, reik neatbutinai pasakyti, kad visos darbininkiškos Unijos, Suvienytose Valstijose, meldžia sav duonos nuo kapitalistų. Jų vadovai nepripažindami unijose politikiško reikalo apgynimui darbininkų, budami visuomet gerai apmokami per kapitalistus, ką pasiūlgimas Mitchelio ant konvencijos Bostone, ir net kapitalistų sudžios New Yorke paliudija, aiškiai parodo, kad unijos, įtikėjusios savo spēkoms ir pasiduodantiems vadovams, pastojo ratu, kriušančiu jų pačių pasistengimus.

Idant lietuviai, prigulintieji prie amerikoniškų Trade Unijų, neužmirštų apie čia nurodytą teisybę, paaiškinsiu, nors trumpai, ką reiškia malda darbininkų, o arbitracija kapitalistų, be kurių darbininkai nesitiki įgauti reikalingos jiems duonos.

Žinau, kad malda yra saldžiausia darbininkų priderystė, kuri vienok ne duoda, bet atima jiems duoną. Ką?! pasakys skaitytoji: Malda atima duoną?... Teip brožuži, malda netik atima duoną, bet ir nužudė darbininką, nes sunaikindama jo kaktoje išmanymą, kad reik kovoti prieš kapitalistus, numarina jį badu; malda sulygina darbininką su avinu, kurs prašo vilką idant jo nesuėstų. Ar nežinome visi iš kunigiškų ir kapitalistiškų evangelijų, kurias net Rockefelleris išguldinėja bažnyčiose, kad Kristus pasakė: „Ubagus visuomet turėsime, bet jo neturėsime“, ir visokiais stebuklais užtvirtino, butent darbininkai taps palaimintais, jei tik nesiliaus melsti kasdienės duonos su didžiausiu nusizeminimu, kaip John Mitchel Roosevelto, ar koks kitas Maikas išsipaviedoję kunigams. Kiteip malda nebus išklaudyta. Kas nusiųstų tokiems dievaičiams: Morganui, Roose

veltui, ar kokiam carui reiklavimą, vietoje maldes, pristatyti alkaniems darbininkams duonos, tas be abejonės, vietoje duonos gautų peklą ir švino kulkas. Dar gi Kristus ir malda „Tėve mūsų“ parupino, ir paliepė kasdien melsti duonos.

Jeigu Dievas su kunigais ir kapitalistais įsimylėję ubaguose, užtikrino vanagams tiesą sulesti tukstančius nekaltų paukštelių, o vilkams gyti stirnas ir avinus, tai klausimas: dėlko jų mokslas paliepia darbininkams mesti, ir draudžia būti tuos gyvūnus be kasdienės maldos? Ar vanagai ir vilkai turi daugiau tiesos prie reikalingo jiems peno, negu dangiškų ir žemiškų tėvų vaikai prie duonos? Jie sakydami, kad ubagus visuomet turėsime, matomai paskyrė darbininkus ant amžino bado ir paniekinimo, o savę ant visokių dangiškų lepumų ir užsiganėdinimų. Matome, kad kunigų ir kapitalistų mokslas padalino žmones į turčius ir beturčius, prisotintus ir alkanius, maldaujančius ir nereikalaujančius melsti duonos. Manau, kad nėra darbininko pasaulėje, kurs neprasijuoktų girdėdamas kasdien malda iš lupų Vanderbildto, Morgano, ar Leono XIII, kurs mirdamas paliko savo įpėdiniui 10 milijonų dolerių, o 2 mil. užmurytus privatiškame savo kambaryje — „Tėve! duok mums duonos“, kada jie laiko milijardus savo rankose.

Tai gi suprantamas visiems dalykas dėlko apart dangiško tėvo ir kunigai nori, kad darbininkai visuomet melstų, o niekuomet nereikalautų, per straikus, duonos, nuo kapitalistų. Yra daugel žmonių, kurie turi duonos iki valiai, ant viso amžiaus, o vienog meldžia jos bažnyčiose. Tai-gi klausimas: ką pavadinti maldaujančiu duonos? Ar kunigą, kurs balsiai gieda: „Tėve mūsų, duok

mau duonos šią dieną“? Ne! Ar kapitalistą, kurs pirmoje vietoje įsfrėmęs kedėje klauso kunigo meldžiančio duonos? Ne! Ar politikierių, kurs bažnyčioje rokuoja naudą, kokią turės iš kunigo ir kapitalisto kišianės? Ne! Ar darbininką, kurs galėdamas užsidirbti, vaikščioje su krepšiu melddamas peno nuo kitų? Ne! Ar tokį, kurs po priedanga labdarystės, šelpimo badaujančių, prisidengęs šventenybe renka ant garbės Dievo? Ne! Tikrais maldaujančiais reik pavadinti tokius tik žmones, kurie neturi jokios tiesos prie peno, prie jokio daikto, prie mažiausio sklypelio žemės. Kurie neturi tiesos atlikti kokį nors darbą be maldos ir be pavelyjimo turčiams. Maldaujančiais reik dar pavadinti ir tuos kurie vagia ir minta svetimu triusu, negalėdami išmelsti darbo bei duonos, nuo didžturčių.

Jeigu dabar mokslą „maldos“, pritaikinsime prie žvėrių, tai matome, kad jie nereikalauja melsti, kad gyvastę palaikyti. Jie turi tiesą vaikščioti iš vienos šalies į kitą, idant rasti sav peną — kas darbininkams ne visur pavelyta. Žvėris gali suėsti silpnesį be maldos, kaip turčius gali numarinti su malda darbininkus, neduodams jiems darbo. Žvėris turi neaprubežiuotą valę apsirinkti tinkamiausią vietą buveinės; darbininkai neturėdami tiesos prie žemės, bei tiesos užsiimti kokiu nors darbu be kapitalisto pavelyjimo, neturėdami tiesos persikelti iš vienos vietos į kitą, nė tiesos prie kščių, bei stirnų turčaus m šcuose, nė pasipenėti daržovėmis, ar vaisiais jo laukų, jie gali tik mirti badu, nes už peržengimą turčiaus valės, greit tampa nužudyti. Maldaujantieji turi visuomet bučiuoti rankas ir kojas turčių. Pripažinę mal-

da už reikalingiausią priderys-
tę palankumui gyvasties, dar-
bininkai gali laukti kol išsi-
pildys žodžiai: „Palaiminti
ramus, nes jie apturės žemę“.
Tik šiandien spiriami kančiomis
bado, ir rūpesčio, prispirti bu-
vo, būva, ir bus prispirti
klaupiti, ir melsti darbo ir duo-
nos. Neišmeldę nieko nuo
„dangiško tėvo“, nė nuo tur-
čių, gali tik vogti nuo ubagų
išmelstus skatikus, arba kitu
koku būdu dasigauti į kalėjimą,
darbininkų šveistainę, ku-
rioje, kaip sako kunigai, mei-
lės vulkanai išsiveržia iš šir-
džių maldaujančių dėl savo
geradėjų. Palaiminti, teip gi,
kurie gali dasigauti į elgėtna-
mius. Tose tai tėvyniškose
įrėdnėse maldaujantieji be-
turčiai mokinasi suprasti die-
viškus žodžius: „Lengviaus
verbliudui perlęsti per adatos
skylutę, negu kapitalistui, ar
popieriui su milijonais dasi-
gauti į beturčių karalystę. Tę
pradeda jie suprasti, kad tur-
čiai nenori nė artintis prie tos
karalystės, idant nepatekti į
eiles maldaujančių darbinin-
kų, į eiles išrinktųjų. Kunigai
teip gi nenori panaikinti
tos darbininkų karalystės, tik
labiau ją patobulinti ant nau-
dos maldaujančių, kurie išsi-
ždėjo valios, išsiždėjo tiesos
pasipriešinti mokslui, kurs su
„Malda“, gamina darbinin-
kams teip gausius palaimini-
mus. Suprantamas dalykas
dėlko išalkęs straikieris, arba
išalkęs skebsas, nesibijo už-
puldinėti viens ant kito, nes
vylėsi turėję geresnį būvį ka-
lėjime. Kiekvienas, kentėda-
mas bada, trokš susilaukti
užganėdinimo alkio, palengvi-
nimo kančių. Pakol žmogus
vienas gyvavo ant žemės, jis
neišmanė, kas tai yra buti ge-
ru, arba blogu. Turėdamas
tik pajautimą alkio, prispirtas
buvo jį šokoti sav peno. Ir ką
rado, tuo ir maitinosi. Kada
atsirado 100, ar daugiau, tai
stipresnis galėjo prasikalsti

likusiems, pasisavindamas pe-
ną nuo silpnesnių, ir bėgyje
tukstančiais tukstančių metų,
begyvenant įvairiausiose aplin-
kybėse, turėjo neatbutinai
kilti nuovoka, kad silpnesni
buvo skriaudžiami, kad juos
reik šelpti, idant nepražutų,
turėjo kilti pasistengimas tap-
ti geresniais, negu tie, kurie
budami stipresniais, veržė nuo
silpnesniųjų peną. Turėjo
kilti nuovoka, kad sotus ne-
jaučia alkanų sopulio. Alka-
ni gi pirmiau jautė vidurių
graužimą, negu sotus jaute
reikalą, ne tik pasigelbėti, bet
ir reikalą sušelpti badaujan-
čius. Iš tokių nuskriaustųjų
jausmo prietikių, turėjo kilti
ir nuovoka apie geresnį drau-
gišką surėdymą, turėjo kilti
noras dar geriau numanyti ir
ir pažinti tas aplinkybes, ku-
riose skriauda buvo patyrę.
Jeigu tas nebutų teisybė tai
joks progresas nebutų galėjęs
įvykti. Reik todėl daleisti,
kad visi darbininkai yra linkę
prie pasigerinimo ir pasitobu-
linimo be jokios maldos. Kad
tas palinkimas vis kyla augš-
tyn ir žengia pirmyn, ir kad
darbininkai nėra dar pasiekę
tokios augštybės, apie kokią
išradikai maldos ne sapnavo,
tai apie tokią gadynę jau atė-
jo laikas ir lietuviams mislyti.
Nors mus kunigai mokina
melsti duonos; nors carai su
kapitalistais ir kunigais dar
griebia į savo rankas žemę su
visais jos turtais, ir kaskart
labiau spiria darbininkus
melsti duonos, melsti darbo,
vienog darbininkų susiprati-
mas ir pasipriešinimas kunigų
ir kapitalistų valiai teip gi
kilti pradėjo. Nors kunigų
mokslas pažada tik darbinin-
kams posmertinę laimę, vienog
ir darbininkai pradeda jau ve-
lyti tos laimės kapitalistams
ir kunigams; pradeda nebtikė-
ti kunigams, kurie laimina
baisiausius ginklus žudymui
vien tik darbininkų. Jan ken-
tėjimais išsitobulinę darbinin-

kai pradeda netikėti į posmer-
tines linksmybes, tik reikalau-
ja, o ne meldžia, lygios tiesos
prie peno ant žemės; reikalau-
ja, kad kapitalistai eitų su jais
dirbti drauge.

Tai gi darbininkiška partija
ar Amerikoje, ar Europoje, ta
tik gali buti pripažinta už tei-
singą, kuri išsižada melsti kas
dieninės duonos nuo Dievo,
carų kunigų ir kapitalistų, —
partija kuri reikalauja, o ne
meldžia, kad žemė visiems pri-
gulėtų, kad geležinkeliai, lai-
vai, telegrafai, telefonai, ka-
syklos anglių, geležies ir viso-
kių kitų gamtiškų turtų vi-
siems prigulėtų, o ne pavie-
nioms ypatoms. Kad mokslas
pažinties gamtos įstatymų bu-
tų visiems darbininkų vaikams
prieinamas; kad kiekvienas tu-
rėtų tiesą viešai kalbėti apie vi-
sokius darbininkų reikalus be
skriaudos, užpuldinėjimo ir
žudymo ypatų. Ta partija
reikalauja dar, kad nė vienas
iš jos sąnarių ne stotų į eiles
kariūnės, kapitalistų apgy-
nimui užlaikomos ir tt. To-
kia partija vadinasi socialistų
partija.

Godotinas draugas, K. Rut-
kus klausia dar, koks yra skir-
tumas tarpe socialistų ir Lie-
tuvių Laisvamanių Susivieny-
jimo? Skirtumo jokio nėra.
Ko reikalauja Lietuvių social-
demokratų partija Europoje,
to reikalauja ir Laisvamanių
Lietuvių Susivienijimas Ame-
rikoje. Skiriasi tik taktikoje,
dėl žinomų kiekvienam prie-
žasčių.

Ateinančiame num. „Vie-
nybės“ pakalbėsiu dar apie
reikalus L. S. D. partijos, teip
Europoje, kaip ir Amerikoje.

(NB. Seks akyvas raštas iš
Europos). (Užbaiga bus).

Kun. V. Dembskis.

Nauji rasztai.

*Lietuviškos pasakos yvai-
rios. Surinko Dr. J. Basanā-
vičius. Dalis I. Chicago, Ill.*

1903 m. pusl. 280. Siame ran-
kiuje telpa 141 pasaka, kurios
yra paduodamos tokioje tar-
mėje, kurioje visų pirmu buvo
užrašytos. Apie moksliską ver-
tę, kokią tos pasakos turi nėra
ko daug ir šnekėt: kiekvienas
suprantantis pripažįs tokiems
veikalams didžią svarbą ir pa-
sirūpįs juos įgyti. Čion nepro-
šalį butų priminti tiems, kurie
neranda lietuviškoje kalboje
uztektinai žodžių dėl išreiški-
mo savo mislių ir jausmų, kad
sų atyda perskaitydami mūsų
senovės brangias liekanas gra-
žiausios lietuviškos kalbos —
surinktų dėl sau, anot jų „tru-
kstančius“ žodžius, ir perstotų
kalę naujus ar tai skolindami
nuo svetimtaučių, arba perdir-
bdami daigtvardžius iš veiks-
mažodžių.

*Paprasti rakandai ir išdar-
biai iš šakų. su 74 piešiniais.
Vertė J. Š. P. Nerio išleidi-
mas. Tiltėje 1903 m. pusl. 48,
Knygutė labai naudinga ir lin-
kėtina nė tik dėl perskaitymo,
bet—kaip antai Lietuvoje—ir
pasinaudoti praktiškai iš nuro-
domų joje patarmių.*

*Kunigo naudą velniai gau-
do. Parašė Žemaitė. Tiltėje,
1903 m. pusl. 23. — Tai yra
apisakaitė žinomos ir gabios
mūsų belletristės, Žemaitės,
kuri buvo patalpinta „U-ke“,
o dabar išėjo atskiroje brošu-
roje. Tos knygutės turinys,
trumpai, toks: Kunigui klebo-
nui jau esat arti myriojo gimi-
nių-giminės, tarnai-tarnaitės
ėmė viską graibstyt ir slaps-
tyt. Į trumpą laiką dingo vi-
sas kunigo mantas: pinigai, ru-
bai, rakandai, padargai, gyvu-
liai, grudai, patalinės ir tt. ir tt.
žodžiu, akiesmirksnyje, viskas
sutirpo kaip ugnį. Vos suspė-
jo dar padaryti rakstį (grabą)
dėl palaidojimo, kaip dingo ir
lentos. Bet čia netikėtai atsiti-
ko visai nelauktas kazusas:
kunigas po numirimo ėmė tint
ir pasirodė, kad jis į padary-
tą rakstį netelpa, — lentų gi
nėra jau! Čia atsilieka žiauri*

procedura: lavoną įkėmša į rąkštį strimlinkai, uždeda antvožą, užsilipa su keliais ir su kriušę vargais—negalais užkalta vinimis.

Be aþejonės šių broþiurą kunigai patalpys į rubriką „Parmazono“, „Smerties“ ir k.; prieg tam kadan-gi paraþyta dailioj lietuviþkoje kalboje ir linksname upe (humor) reikia tikėtis kad ji ištiesų turės tokį pasekmingą pasiplatinimą, tarpe lietuvių, kaip kad augščiau minėtos knygutės.

Isz visur.

Viršutinėje Silezijoje (Šląsk) tulas kunigas pribuvęs ant vestuvių, panorėjo laikyti prakalbą ir pradėjęs — pirmiaus užklausė: „bene yra čion socialistų?“ Paskiaus pasirodžius jog jų nėra, kunigėlis drožė tokį pamoslą, kad beveik visi nustebo. Mat, kunigas lenkas ir susirinkusieji teip-gi buvo gryni lenkai, bet kunigas išniekinęs visus lenkiškus laikraščius ir jų rašytojus bei rėdytojus liepė juos naikinti, skųsti, mušti, atsitraukti ir tt. ir tt. žodžiu visus tuos lenkų tautiškus organus mest, o griebtis vien tik už klerikaliskų. Lenkai,—kaip ir galima buvo tikėtis, labai iš to pasipiktinę ir pakėlė protestus. — Panašios taktikos griebėsi ir mus „vadovai“, rasi dar ir su aistresniu pasišventimu. Bene yra išdirbtas tam tikras „international“ programos, kovojimui su nauja tolynzengystos dvasia?

Neseniai išvytas tapė iš Bulgarijos maskoliškas šnipas, Vaisman, kuris per ištisis 9 metus pynė, beveik atvirai, politiškas intrigas. Jis, nors buvo baisiai kvailas, bet sušpėjo daug blogo padaryt Bulgarijos vidurinei ir tarptautiškai politikai, labiausiai šatikiuose Maskolijos su rytų Azijos reikalais.

Aukos kankintiniams.

Renton, Wash. lietuvių:
Aleksandra Kalvaitis 1,00
Vincas Vaičiūnas 1,00
Stan. Dvariškis 1,00
Jonas Albušis (Prus.l.) 50
Jonas Vasiliauckas 50
Kazys Mačys 50
Pranas Janoria 50
Motiejus Kalvaitis 50
Išimant \$1,00 lieka \$4,50
Buvo \$626,25
Isz viso \$630,75

Atsakymai.

J. Jančevskui, Dayton, O.
Tamistos turite žinot, jog vardus sąnarių T.M.D. mėš talpina tikrai iš rankų centr. sekretoriaus, kuriam tai ir teiksėtės pasiūsti. Už laiškėlį iš Lietuvos—ačiū.

Buvusiam ant moterių ryksmo, Eliz., N. J. Nors tų moterėlių ir nepagirtinas pasielgimas, bet į laikraščius neverta talpinti: per daug bobiški reikalai!

J. V., Chicago, Ill., „Laiškas į brolių“—gavome ir sunaudosime. Ačiū. Pasidaruokite tolesniai.

Susirinkimai.

Philadelphia, Pa., 10 kuop. S.L.A., bus laikomas 25 d. sausio, Laisvės klube, po Nr. 948 S. 2-nd st., 8 valandą vakarė.
Komitetas.

Baltimoe, Md., 64 kuopa S.L.A. bus 24 sausio 2 val. po pietų, bažnytinėje svetainėje, ant Berre st.
Komitetas.

Atsišaukimas.

Aš Juozas Martinkaitis, sąnarys S.L.A., 15 k., atsišaukiu į Centr. Kom., prašydamas paskolinti \$30,00. Jeigu pasveiksiu tai vėl atmokėsiu, o jeigu numirsiu, tai atsiimsite iš posmertinės. Jau tretis metas kaip sergu ir iš niekur pagalbos neturiu.—Podraug ištariu ačiu Pittstono Blaivininkų d-stei, atsiuntusiai man pagalbos \$10,00.
Box 112 South Park, Wash.

Pranešimai.

Pranešu gentims, pažįstamiems ir draugams, jog persikyrė su šia pasaule Jonas Panebазis, palikinas moterę su 3 dukterimis ir 2 seseri. Velionis turėjo 44 metus amžiaus; Amerikoj pragyveno 22 metus; paėjo iš Suvalkų gub., Kalvarijos pav., Rudaminos par., kaimo Gurtiškių. Prigulėjo prie d-stės D. L. K. Keistučio, ir likosi palaidotas ant š. Alfonso kapinių. Sek. J. Kašinskas, 212 S. Green st. Balt., Md.

Pranešu tautiečiam, jog persikėliau į kitą miestą. Kas neturi mano katalogo, rašykite ant žemiaus padėto antrašo ir įdekit 2 c. markę, bus prisiųsta kiekvienam su atsakymu.
John Smith, Box 153, Northampton, Mass.

Pajieszkėjimai.

Pajieskau draugo Kazimiero Miendeikos, kurs prieš 11 metų dirbo Baltimorėj, o paskiaus išvažiavo į Philadelphia, Pa. Jis paeina iš Suvalkų gub., Kalvarijos pav., Udrijos par., sodžiaus Eskonių. Turiau svarbų reikalą ir prašau atsišaukti ant šio antrašo:

Joseph Kašinskas,
707 W. Lombard st.,
Baltimore, Md.

Pajieskau giminaičio, Antano Kasparačio, paeinančio iš Suvalkų gub., Vladislavovo pav., Bluviškių valsčiaus, Šukietų kaimo. 20 metų kaip Amerikoj. Turiau svarbų reikalą ir meldžiu atsišaukti ant šio antrašo:

V. Vuosaitis, 28 Gray st., Silverton, E. London, England.

Pajieskau šogerio Silvestro Noberto, 6 mėnesiai atgal, gyveno Soffield, Conn., paskui išvažiavo Chicagon. Turiau svarbų reikalą ir meldžiu atsišaukti ant šio antrašė:

J. Staukelis, 98 Dwight st. New Britain, Conn.

Pajieskau savo vyro Vinco Jurkuno, kaimo Zvikelių, Punso par. Suvalkų gub. Kaip iš Lietuvos išėjo 17 metų. Aš atkeliavau praeitą metą. Meldžiu atsišaukti jį patį, arba pranešti man, jei kas jį žino, ant šio antrašo:

Jieva Jurkunienė,
26 Broad str.
New Britain, Conn.

Apgarsinimai.

Edwardsville, Pa. naujos draugystės D.L.K.G. bus svetainėje S. Paukščio 24 sausio 1904 m., kur bus galima prisirašyti tik už \$1,00. Tai-gi užkviečiam kaip vietinius teip ir iš aplinkinių pasiskubyti su prisirašymu, nes toliaus bus pakelta įzenga pagal metus.

Sziuom pagarsiname jog į red. „Vienybės“ tapo prisiųsta tikiety išzlaimėjimui 1000 dovanotų r. Naujoko cigarų, naudai mokslaeivių. Todėl norinti gauti tų tikiety, tesikreipia į „V.“ redakciją.

Prakalbos! Prakalbės!

Brooklyn'o N.Y. 38 kuopos S. L. A. parengia prakalbas, kurios atsibus 24 sausio (January), nedėlioj po pietų. Prasišės 3 val. — svetainėje Šmito „Caecilia Hall“ po Nr. 101-03 Grand st. — Meilingai užkviečiam lietuvius ir lietuvaites.
Komitetas.

Balius! Balius!

Lietuviškas Pasilinksminimas. Parengia Lietuviška Jaunuomenė dėl suprovjimo bažnytinę Vargonu, atsibus Seredoi 3 dieną Vasario 1904 m. prasišės 7 valandą vakarė. ARMORY HALL, Plymouth, Pa. Orkestroje grajis 8 muzikantai vėliausios mados šokius. Siuomj meilingai užkviečiam visus lietuvius ir lietuvaites, kaip vietinius teip ir iš viscs apielinkės pasilinksinti.
ĮEJIMAS Į SALE - 25c.
Jaunuomenė.

Lietuviu tauta

senoveje ir šiadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

Tas pats mūsų garbusis D-ras Basanavyčius teisingai tvirtina, kad pirm užplaukimo Slovėnų, Galicija ir Lenkija buvo Lietuvių prosenių užgyventa; štai jo paties žodžiai¹⁾: „Kada Thrakija—ir Mysų bei Gėtų — kraštas, apie 29 metus Kristui negimus, per kares rankosna Romėnų teko, regimai Gėtai ir kitos gentės bėgte bėgo iš po Romėnų jungo, ir bėgo šiaurėslink, per Dunojų. teip kad jau Kaisaro Augusto laike Romėnų vadas Aelius Catus turėjo net 50.000 Gėtų iš anapus Dunojaus (šiąd. Rumunijos) į Mysiją atgalios perkeldinti, o Nėrono laike Tiberius Plautus Silvanus Aelianus dar 10.000 Gėtų, iš anapus Dunojaus, draugė su jų karalukais, regis, varu apgyvendino Mysijos (Moesia) provincijoje. Kada Vespasiano laike, apie 73 m. Kristui gimus, Romėnai įtaisė ir surėdė „provinciją“ Thrakiją, o drauge su šiuomi pragaišo ir savistovystė Thrakų tautos,—nuo šio laiko dingsta ir patsai vardas Gėtų. „Das Volk — sako Muellenhoffas — verschwindet seitdem vollstaendig aus der Geschichte“. Dingsta ir vardas Krivičių, kurie dar II šimtetyje Kristui negimus, apie šios dienos Varną gyvenę. Tuom tarpu, kada Gėtų vardas padunojojje Bulgarijoje išnyksta, atsiranda galinga Gėtų—Dakų viešpatysta Transylvanijoje ir šios dienos Rumunijoje; bet ir čion galybė Gėtų neilgai duruoja: 107 m., Kristui užgimus, polytiškos jų gyvybės siulas pertrauktas tapo smarkia ranka tų pačių Romėnų. Likusieji gyvais nuo romiško kardo, smukdami iš svetimos verguvės, Gėtai vėl bėga ir iš Dakijos ir persikelia šiaurėslink nuo Karpotų kalnų, regis, į šios dienos Galiciją, Lenkiją, iš kur jie dar per ilgas metų eiles nedavė pakajaus rubežiams romiškosios „provincia Dacia“. Keturiems—nuo to laiko—šimtmečiams praėjus, Gėtus mes randame dar toliaus šiaurėje, ir po šiuomi vardu mes užtinkame tą tautą, kuri šiadien Lietuviais vadinasi. Apie 1150 m. rašęs Arabų geografas Edvisi visą dar plotą tarp Karpotų kalnų ir upės Dniepro—kurlink buvo persikėlę iš Dakijos ir Thrakijos Gėtai—vadina Gethalia. Nuo Kadlubkos dasizīnome, kad ir lietuviškieji Gėtingi buvę Gėtai („Getharum seu Prussorum gens“). Jau Narbutas buvo seniau nurodęs kelis tyrai lietuviškus geographiškus vardus²⁾ Volynijoje ar Podolijoje, ku-

1) Varpas, 1895, No. 11.

2) Paimkime priešdnieprinėje Ukrainoje miestą Ladyzyn palei Bugą, kur iš kairio šono įpuola upė Sup. Einant angštyn taje upe, yra kaimas Kunt Naujoji ir netolymais Kuna Senoji, palei upelį įpuolantį iš dešinio šono į Sup'ą. Augščiaus nuėjus, ant dešinio kranto tos upės, guli vietovė Kalnis, kiteip Kalniki. Dar truputį augščiaus, yra miestelis Etins. Čion už kairio šono Sup'o, pas kaimą Kuczyńce, prasideda upelė, Mažoji Ros, per šiadykščius tenbuvius vadinama Roška. Arti šaltinio upės Sup, apie kaimą Jassona, apyruhėje Zbaražo, prie pat kaimo Kolopusne, prasideda upė Ros arba Ross. Žemiaus Bialos Cerkvės įpuola keletas upelių, iš dešinės pusės į Ros'ę, tarp kitų Tuhańca, Kamenka arba Akmienka ir Hlybozczek kiteip Gilka vadinamas. O tas užkumpis labai nuošalus, ir turi žemės menčių nepavydėtiną. išlaiko savyje visas beveik žnyvietės (uroczyška) suprastinas Lietuviai: didelę girą Staubun, ten pat netoli kaimas—Krewa, Kiejdany, Koltus, Prussy ir daug kitų. užtikriname savus skaitytojus, kad vietiniai tyrinėjimai, nuo augštutinės dalies Rosies iki Sieniawai, suteiks nesuskaitomą daugumą tolygių vardų". (T. Narbutt, t. II, p. 404-406). (Pr. Šl.)

rių atsiradimą teip tolimoje šiadien nuo Lietuvos šalyje, sunku buvo išaiškinti, o ką dabar galima bus suprasti, pripažįstant Gėtams, tenai gyvenusiems, lietuvišką tautystą. Dar aktyvesniu yra dėl mus daiktu, ant kurio nė vienas mokintėsnis Lietuvis akies neatkreipė, jog ir Galicijoje, o ypačiai Kongressinėje Lenkijoje, yra daugybė lietuviškų geographiškų vardų, identišku su tais, kurie ir Lietuvoje randasi. . . . užtėmysiu tik, kad pati „Varšava“ išgabenta iš Thrakijos, kur mes randame vardą (tulo kunigaikščio) Barsabas. . . . Pripažįstant—o tai yra ethnologiškas postulatas—kad Lenkijoje. . . . lietuviškų gyventojų buta, jie nebus kas kiti, kaip thrakiška Gėtų gentė, kurios kalba ant to viso ploto dabar išnykusi. . . .”

„Lietuviškai Thrakiškose Studijose“ vėl D-ras Basanavyčius rašo: „Jeigu mes, tokiu budu, pripažinsim Gėtams, šiaurėje Karpotų kalnų gyvenusiems senovėje, lietuvišką tautystą, bus mums lengviau suprantama ne tik priežastis atsiradimo lietuviškų geographiškų vardų Lenkijoje, bet ir tai, kodėl įsteigtojas Krokavos pylies Krakus tur' tyrai lietuvišką vardą. . . . , kodėl po dukters Vandos (nuo liet. vanduo) vardas randasi senovės Thrakijoje (Bandos) ir pas šios dienos Bulgarus (vyrišk. Vando, moter. Vanda), savo kulturoje teip daug thrakiškų ethnologiškų elementų turinčius; kodėl vėlesnio laiko viens Krokavos vyskupas Getko vadinosi ir t. l.“. . . . „Teip reik čion, tarp kitų, paminėti, kad Dluogošiui stygavojant, pas senovės Lenkijos gyventojus medžioklei dievę, romišką Dianą, meilės dievę Venerą vadinta *Dzievanna* ir *Dzi-dzielia*, tai gi — thrakiškais vardais („Dievona“ ir „Didelė“) dzukiškoje formoje su persikeitimu dj į dz“. Nuo thrakiškai dzukiškos kalbos „paein ir šios dienos lenkiškųjų Slovėnų kalboje suminkštintas ištarimas literų dz ir c, kuomi—kaip ir nosiniais garsmais a, e — lenkiškoji kalba atsiskiria beveik nuo visų kitų slovėniškų tarmių. Prof. Petriceicu—Hasden, nurodydamas ant to, jog, kaip Ispanai paeiną nuo senovės Iberų, nuo kurių liekti gyvi Baskai, kaip Prancuzai—nuo kurių liekti Bretonai, sako, kad ir Lenkai atsidavę iš susimaišymo su Lietuviais, ir davesti nor', jog nosiniai garsmai (vocala nasala) a (—on), ir e (—en) jų kalboje, kaip ir senbulgariškoje, su įtėkme lietuviškosios atiradę“.

Slovėnai iš rytų šalies užplaukdami, žemes apie upę Udrą (Odrą) apėmė III—IV šimtetyje, ir tik tarp 454—495m. jie išsiplėtė ir iki upei Labai (Elbai). Šios dienos Čekiją Slovėnai bene dar vėliaus įgriebė.

„Yra žinoma—rašo toliaus D-ras Basanavyčius,—jog artimiausi Lietuvių kaimynai slovėniškieji Lenkai („Mozurai“), nors lupimu ir plėšimu Lietuvos ilgai buvo užsiėmę, bet Lietuvių tikybę senovės buvo priėmę ir dar VI—IX šimtetyje aukas nešę į šventinyčias Prusuose, meldamiesi Perkunui. Teip lygiai ir rusiškokie Slovėnai—Adomui iš Brėmos stygavojant—išpažinoję Lietuvių tikybę ir dar XI šimtetyje Lietuvon keliaudavę, pagalbos dvasiškos pas Lietuvių kunigus ir lietuviškose žinyčiose jieškodami, o Lietuvių Perkunas, kaip žinoma, buvęs garbinamas per Slovėnus Kijevoje ir Naugarde, kur ir turėjęs savo aukaras ir statuas“. „Pirm įvedimo krikščioniškos tikybos pas Slovėnus, Lietuva senovės, regis, turėjo didelę įtėkmę ant jų dalykuose tikybos ir apšvietimo, kokį tuomet Lietuviai patys turėjo, ir mes šiadien galime sakyti, kad ta daugybė slovėniškose kalbose į lietuviškus pa-

viedžių žodžių, tikrai iš lietuviškos kalbos paimta lygiai taip, kaip dar vėliau Slovėnai, prisivindami taip vadinamą „vakarų kultūrą“, drauge su jai priėmė šimtais ir tukstančiais graikiškus, lotyniškus, itališkus, francužiškus, vokiškus ir t. l. žodžius, kurių seniaus nepažinojė... Iš kur eina nepažįstama seniaus nuomonė, iš ten drauge ir dėl jos išreiškimo žodis”.

Idant padrutinti privesčius augščiau išvedžiojimus apie didelį pasiplatinimą Lietuvių tautos senovėje, privesime čion akyvas ištraukas iš raštų, neseniai pasimirusio D-ro Pieterio¹⁾. „Tolyminiausios lietuviškos žymės—rašo jis — randasi varde upės *Šiaurinė Dvyna*. Ji ištikro dvyna — dviguba beveik iki pusei savo ilgio.

„Patėmytini teipjau-gi vardai Volgos prietakų. *Mologa* (Molinga), *Šeksna* (Šikšna), kurios vardą tuli Rusai ir patys ištaria: Šekšna, *Sura* (Suri), — *Oka* (Okti-oka) su prietaka Upa (upė). Čion apie šitą prietaką Upą reiktų plačiau ką pasakyti.

„Herodotas, atlankęs dabarnykščios pietinės Rusijos šalį, pasakoja, jog radęs *Don'o* apigardoje tautą, kuri sėjant keistą augalą, iš kurio valaknų darant sau drabužį.—Šita tauta savo kalboje tą augalą vadinant „kannabis“. — Kokia tai galėjo būti tauta! — Lotynai? — Ne! Jie patys nuo Graikų kanapės buvę paėmę. Graikai? Ne! Herodotas buvo Graikas, — o jis savo tėvynėje nematė ir negirdėjo vartojant kanapių ir iš čion parnešę Graikams sėklą. Per lotyniškai-graikiškas tautas kitos neturi taip skambančio vardo (kanapės), kaip tik vieni Lietuviai.— (Veltu Finų mokyti stengiasi savo žodį čionai pakisti,—netinka jis).

„Sako, jog Upa ima savo pradžią Tulos gubernijoje iš azero Ivan-ozero; iš to paties azero imas pradžia ir *Don'as*.— Jeigu tai taip, tai būtų gana akyvas atsitikimas, nes, kaip Upa išsireiškia lietuviškai taip *Don* — osetiniškai. — Ir pirmas, ir antras žodis zenklina upę. — Senoviška forma osetinų kalboje paženklinimui upės buvo *Dan*, naujesnė — *Don*. — Dėlto nedvyvas, kad senovės *Tanais* jaunesnėse gadynėse pavirto į *Don* — Osetinai davė vardą vienok ne tik vienam *Donui*, bet ir kitoms upėms. Taip sako, jog *Dniepr* ir *Dniestr* gavę savo balsą *dn* iš osetiniškos kalbos, ir butent jis kilęs iš *don* ar *dan*. — Romėnų *Dunajus* *Danubius* tur aiškiai osetinišką šaknį *dan*; reiktų pažiūrėti, ar negalėjo šitasai vardas *Danubius* tiktai išaugti iš *Danupė*?

„Tai-gi apigardoje Tulos gubernijos susisieklavo Osetinų tauta su Lietuvių tautomis. O jog tai taip galėjo būti, kad senovėje, ir tai ne taip žiloje, šitos dvi tautos galėjo greta gyventi, galima matyti ir šito. Senovėje Osetinai paženklinimui *didelio* vartojo žodį *maq, maz*. Vienok naujesnėse gadynėse matyt, jog jau vartojo žodį *stur*, — kaip man rodos, kilusį iš lietuviškos kalbos, — o dėlto, kad būtų galėję vieni nuo kitų ką skolinti, turėjo neretai matytis—gana tankiaus susinešimus turėti.

„Plačiame ruime tarpe pietinių pussalių, Baltųjų marių, Volgos prietakų, tarpe Danijos ir Upos versmių žemė užsėtą mūsų palaikais—žymėmis. Tenais ant Balkanų pussalio mes randame sausą *Thrakiją* ir kalnus Makedonijos Skardus, čion naujoje tėvynėje randame drėgną lytingą *Lietuvą*, o žemiau

kiek kalnus *Karpuotus* (Karpatus). — Tenais mes matome *Mėlynas* (juodas), *auksines* mares, čionai-gi Baltas Jures—mares, atsakomai bangų dažui pavadintas. — Tenais matome upes: Įstirą su *Tiešta*, *Porota* ir tt. *Paristini*, *Tyrą* ir k., žionais *Vistulą*, *Lobą*, *Vilionę*, *Molingą*, *Mestą*, *Dvyną* ir kitas.

„Herodoto gadynėse Europoje randame aiškiau išsiskyrusias kelias tautas: Graikus, Romėnus, Iberus ir Keltus, pietų ir vakarų šalyje su tankiomis, gal, Phoinkų kolonijomis. — Į žiemius nuo šitų tautų gyveno žmonės įvairių tautų ar tai genčių vienos tautos. Ir žinomos buvo šitos gentys po įvairiais vardais: Trakų, Dakų, Gėtų, Eštų, Vendų. Bet kas tai buvo do per tautos ar gentys, šiadien nežinoma tikrai.

„Dabarnykščiuose laikuose šitose vietose mes randame Finus, Slovėnus, Vengrus, Ruminus, Vokiečius, ir Lietuvius. — Kas iš jų buvo Europoje Herodoto gadynėse?

„Tatiščev'as (žiurėk jo istoriją), remdamasi ant palaikų kalbos Sarmatų, atėjusių į Europą 80 metų prieš g. Kr., ir atsiziurdamas ant finiškos kalbos, sako, jog Sarmatai buvo tai Finai. — Dėlko-gi mes turėtumėme netikėti Tatiščevui? Kada Volga įgyjo vardą „Ra“? Ar tik ne IV amžiuje po gimimo Kristaus? O „Ra“ yra tai mordviškas, vardas Volgos. — Jeigu čionai Volgos apigardėje būtų augščiau gyvenę, tai ir vardą šitą, ar tai kitą finišką, būtų Volga anksčiau gavusi.— Jokių liudyjimų nėra, jog Finai buvo anksčiau šitos gadynės. — Dėlto galime sakyti, jog Herodoto laikuose Finų Europoje nebuvo.

„Sako, jog skaitlinga Slovėnų tauta 5-tam amžiuje atsirado netikėtai Europoje, tartum iš žemės išdygus; — be jokio trenksmo.— Reikia pridėti, jog tame pačiame tarpe kita, lygiai skaitlinga tauta, *Hunnai*, išnyko Europoje, tartum juos žemė prarijo, be jokio garso, be jokio trenksmo.— Sakysite: tai negalimas dalykas! — Paimkite kokią norite istoriją ir paskaitykite, o pamatysite, jog visose šiteip papasakota apie atsiradimą Slovėnų ir išnykimą Hunnų.

„Vienok, nežiurint ant visų istorijų, negali tikėti, kad tai taip buvo. Kaip skaitlinga ir stipri Hunnų tauta negalėjo be jokios žymės išnykti, bet ir slovėniškoji nepatėmytinai negalėjo atsirasti. — Dėlko-gi vienok istorija nepatėmijo? dėlko apšviesti žmonės tų gadynių patėmiję neužrašė? — Ant šitų, tartum, sunkių klausimų atsakymas lengvas. — Istorija neturėjo ką patėmyt, nes nieks neišnyko ir nieks neatsirado,—viskas liko po senovei ant savo vietų. — Tauta, kurią Europoje vadino *Hunnais*, buvo tai *Slovėnai*. — Hunnai-Slovėnai atsirado Europoje antrame amžiuje po gimimui Kristaus. Tokiu budu matome, jog ir Herodoto laikuose Slovėnų nebuvo dar Europoje.

„Vengrai atėjo su trenksmu į dabarnykščią savo buveinę, ir jų atėjimas užrašytas Rusų metraščiuose.

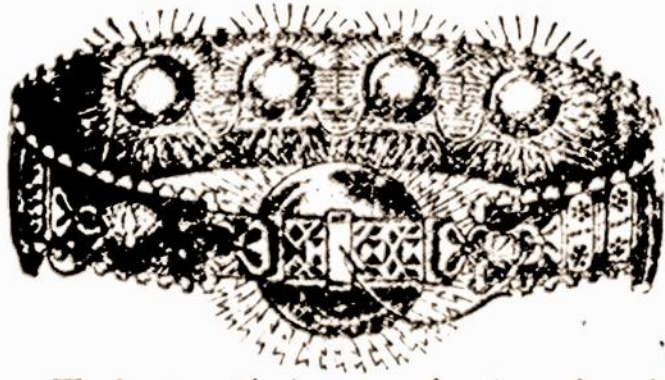
„Ruminai, mišinys daugelio tautų romėniškame elemente, atsirado tiktai dingus Romėnų valdystai.

„Vokiečiai atsirado Europoje antrame, o jau labai, jeigu trečiame prieš gimimą Kristaus.

(Toliaus bus.)

1) „Nauji istoriški takai“, Varpas 1894, No. 8-11.

Dovanai

Visiems Sergantiems ant 10
dienų išmėginimo

Garsingas ELEKTROS DIRZAS "GIANT"

Tukstantai žmonių jau išsigydė su plačiai žinomu Elektros Diržu, nuo reumatizmo, viduriu užkietėjimo, bėgunkos, vidurių silpnumo, nuo ligų: plaučių, žarnų, inkstų, kraujo, gyslių, kosulio, karščiavimo, drugio, nerviškumo, silpnumo, žodžiu sakant, nėra ligos kurioje šis diržas nebutų pagelbėjęs.

Syeikus jis sergsti nuo ligų. Kas geidžia pasinaudoti iš jo gerumo, turi iškirpt šį apgarsnimą iš laikraščio paduodant savo aiškų adresą ir prisiųsti ant šito žinio adreso:

New York Specialty Co.

52 West 18-th street.

New York, City.

Kožnas gaus šį diržą su paaiškinimu kaip jį vartoti. Ši proga yra duoti tik ant trumpo laiko. Todėl naudokitės. Rašykite tuojaus reikalaujami.

ELEKTROS DIRŽO.

Kaip rašant dėl šito diržo turi savo ligas parašyt.

**HOTELIS
K. Strzeleckio.**
276 E. Main str. Plymouth, Pa
Užlaiko visokios degtinės, vyno, skanaus alučio, puikiai kvėpiančių Cigarų, ir reikale suteikia draugišką rodą. Jeigu nori linksmi laiką praleist ir išgirst skambinant ant fortepijano puikias melodijas, tai tik užėik pas K. Strzelecki.

**H. A. MEDOFF'S
TIKRA
LIETUVIŠKA TRAJANKA**

GENUALISKI IR EUROPIŠKI PHARMACISTAI.
Atkeliavo iš seno kraujo ir apsiatojo po No. 151 Metropolitan Ave., Brooklyn, N. Y. Yra tai tikri dirbėjai Europiškų ir Amerikoniškų gydolių Sudaro kuogertaisius ir specialiaisiais receptus. Prilaiko trajanką kno atėkančiaisia ir visiskai tikra Lietuviška trajanka. Visi atsankimai bus teisingai ir reguliariai apžiūrėti, su visais užganėtinimais. Su guodone.

H. A. MEDOFF,
151 METROPOLITAN AVE.
BROOKLYN, N. Y.

Hei! Vyrat Skaitykit!

Ar nori pinigų greitai ir teisingai? Tėvynę pasiųsti? Ar nori laivakortės ant pigausių ir geriausių linijų? Jeigu taip! tai kreipkis pas seniausią Lietuvišką Agentą Juozas M. Saroczką o jis atliks viską geriausiai. Pas jį teipgi gausi puikias Alaus, Vyno ir Cigarų geriausia užėiga pakelevin-giams. Telefona: Bell East 936 A.

J. M. SAROCZKA,
471 Collinsville Ave.
East St, Louis, Ill.

Neskaityk szito!

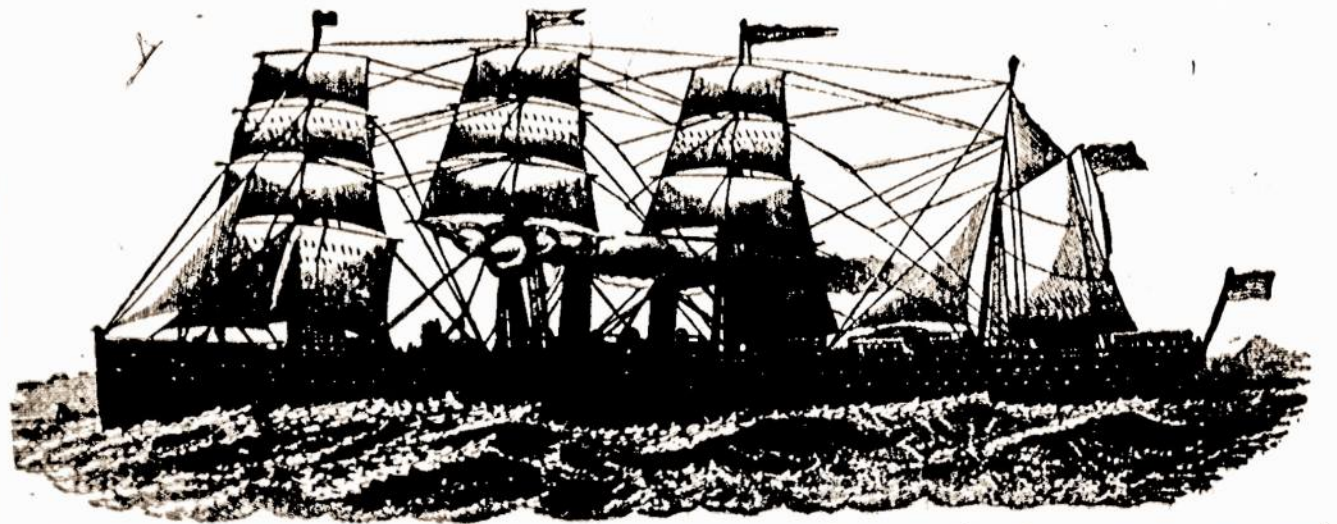
Gražiausias ant svieto popieros dėl rašymo gromatomis su gražiais pasveikinimais dėl tėvelių, giminių, ir pažystamų. Teipogi turli gromatų nuo merginų į vaikus, o nuo vaikinių į merginas su gražiais pasveikinimais. Labai gražios pavinėjavonės ir visokios dainelės, kad skaitant reikia labai juoktis. Viso turime 12 gatunkų; lietuviškų, lenkškų ir su gražiai kvietkuotais konvertais tik 25 ct. už tužiną, 6 tužinai 1 dol. Silkiniai abrozėliai 10 ct., šilkinės pavinėjavės su visokiais paveikslais teipgi 10 ct., žodžiu sakant visoki abrozėliai su lietuviškoms ir lenkiškoms maldelėms nuo 50ct. iki 8 dol. už 100. Visokių ranžančių ir karunkų nuo nuo 35 ct. iki 5 dol. už tužiną. Visokių škaplierių nuo 4 dol. iki 10 dol. už 100. Atidaromi alforėliai nuo 6 dol. iki 9 dol. už 100. Tukstantis nakių ir vieną tik doleris! Linksmos Valandes trys milžiniškos knygos tik už 2 dol. Geriausia lietuviška trajanka 30 ct. ir 55 ct. už baksuką su priiuntmu. Reikalauja gerų agentų ir duoda gerą uždarbį, norėdami gaut atsakymą įdėkit už 2 ct. stampą. Šitą adresą užrašyk į savo knygas.

John Nauchikas,
37 Franklin st New Britain, Conn.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
47-50-A (Keystone Telephone)

Gerbtini Tautiečiai!

Turiu užgarbę pranešti visiems lietuviams, jog apsiėmiau agentyste ant laivagerų linijų. Taigi parduodu laivakortes ir siunčiu pinigus į visas dalis svieto. Užtikrinu jog su, nuo manęs pirktoms laivakortėms pervaziuosit didmarį per 8-9 dienas. Nusiuoziu pinigus į Lietuvą ir į kitus kraštus pasaulės, labai greitai.

Prigulinčias dalis arba pasargas lietuvoje atimu ir padarau paliudyjimus arba aktus ir be jokios turbac jos. Turiu labai čystą ir puikią užėigą dėl svetelių, užlaikau vyną alų, degtinę ir kitokius gėrymus, kurie žinau patiks dėl lietuvių ir ne prabaščius nepaniekytų. Su guodone Kazi. Baltrukonis.

Adrisuokit sziteip: **CHAS V. BOLTH,**
686 North Rivers Side str. WATERBURY, CONN

Naujas Kalendorius 1904 metams.

Su daugeliu moksliszkų ir naudingų skaitymų, žinių ir su daugeliu paveikslų — viso 38 — gaunamas „Vienybės“ iszleistuvėje su prisiuntimu už 25 cen. Darbininkų Kalendorius 1904 metams iszleistas Lietuvių Social-Demokratų Partijos, su naudingais darbininkiskais skaitymais. Prekė 20c.

ADRESA REIK TEIP RASZYTI:

J. J. Pauksztis & Co.
Plymouth, Pa.

Mėsinyčia Adomo Adžgaucko,

Užlaiko kasdien šviežą mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avinčieną, kumpai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkime.

visi pas **A. Adžgauckas**
204 E. Main Str,
PLYMOUTH, PA.

Temykite!

Kas iš Philadelphiečių užirašys Vienybę užsimokėdamas \$2 nus.dovanių kalendorių vertės 25 centų.

J. S. Rukevicze,
3243 Salmon St.
Philadelphia, Pa.

Naujausios knygos:

Pasakas iš gyvenimo lietuviškų Velių bei Velnių, surinktos D-ro J. Basanavičiaus. 470 psl.
Prekė neapdarytos - - - \$2,00
Apdarytos - - - - - \$2.50
Karalius. Apysaka. Dievas ir Karaliai. Evaldo pasaka. 16 psl. 10c
Vaidyla, originališka novelė. 15c
Eilės Pranciškaus Vaičiačio (Sekupasakos). 165 psl. 50c
Gamtos Iszoriija, pagal Povilą Bert, vertė D ras Bacevičia. Su daugeliu paveikslų. 209 psl. 50c
Kaip žmogus gyvena ant žemės? Parašė S. M. 47 psl. 25, paveik. 10c
Isz mūsų praėites. Parašė Jonas Gražys. 16 psl. 10c
Darbininkų kalendorius 1903 m. 15c
Vorai ir Musės. Prilyginimas prie ponų ir darbininkų. 5c
Varžytinės. Ką jos duoda kapitalistams, darbininkams ir kaip jas reikia panaikinti. 16 psl. 10c
Valdžios pilvas. Parašė J. Gražys. 16 psl. 10c
Paslėpęs vilko nasrus rodo lapės uodegą. 7 psl. 5c
Kalendorius 1904 metams. Su daugeliu paveikslų. 154 psl. 25c
Socializmo ateitis. Apysaka. 40c
Dvi Seserys. Apysaka. 40c
Darbininkų Balsas, No 1, 2, 3, 4, 5.
Po - - - - - 15c
Davatkų gadzinkos. 15c

Adresuokit:
J. J. PAUKSZTIS & CO.
224 E. Main St.
PLYMOUTH, PA.